

ferte fauces esuriētes ⁊ corda deuota.
Explicat Tractat⁹ de ps. xxxv. In-
 cipit Tractatus de ps. xxxvi.
Sermo primus de prima pte ps.

Duissimus dies terribilis veku-
 rus audit eis q̄ securi eē bñ viuē-
 do nolūt: ⁊ male viuere diu vo-
 lunt. Utiliter autē de latere voluit illū diē:
 vt sp̄ sit patū cor ad expectandū qd̄ eē vē-
 turū scit: ⁊ qñ venturū sit nescit: Quia ve-
 ro dñs noster Iesus christus magister no-
 bis missus ē: etiā filiū hoīs dixit nescire il-
 lū diē: quia i magisterio ei⁹ nō erat: vt per
 eū sciret a nobis. Neq̄ enī aliqd̄ scit pater
 qd̄ fili⁹ nescit: cū ip̄a sapiētia p̄ris ille sit: q̄
 sapientia ē eius. Est autē sapiētia ei⁹: filius
 eius: verbū ei⁹. S; qz nobis scire nō p̄de-
 rat: qd̄ quidē ille nouerat q̄ nos docere ve-
 nerat: nō tñ hoc qd̄ nobis nosse nō prode-
 rat: nō solū sicut magister aliqd̄ docuit: s;
 sicut magister aliqd̄ nō docuit. Tāq̄ magi-
 ster enī sciebat ⁊ docere qd̄ p̄derat: ⁊ non
 docere qd̄ oberat. Sic enī quodaz genere
 locutiōis nescit fili⁹ dī: qd̄ n̄ docet: iō nescire
 dī: qd̄ nescire nos fac: quō q̄tidie loq̄mur:
 mō qd̄ā locutiōis vt dixi: letū ei diē: dicim⁹
 qz letos nos fac: ⁊ tristē diē: qz tristos nos
 fac: ⁊ frig⁹ pigrū: qz pigros nos fac: Quō-
 p̄tra dicit a dño: nūc cogui. **B**icitū ē Ab-
 rae: Nūc cognoui qñ timeas deū. hoc de-
 us nouerat: ⁊ ante illā p̄bationē. Itaz illa
 p̄batio iō facta ē: vt nos nossem⁹ qd̄ deus
 iā nouerat: ⁊ p̄pter nos docēdos p̄scribe-
 ret: qd̄ an̄ documētū ille nouerat: ⁊ fortas-
 se: ⁊ ip̄e Abraam nōduz nouerat q̄s vires
 haberet fides ei⁹. Unusq̄sq̄ enī se tēptati-
 one tāq̄ interrogat⁹ agnoscit: sicut Pet⁹
 quas vires haberet fides ei⁹ vtiq̄ nescie-
 bat: qñ dixit dño: Tēcū patus sū vsq̄ ad
 mortē. Bñs enī qui nouerat eū: p̄dixit vbi
 deficeret: renūciāns illi infirmitatē eius: tā-
 q̄ tacta vena cordis ei⁹. Proinde Pet⁹
 qui ante tēptationē p̄sumpsit d̄ se: in tēpta-
 tione didicit se. Sic ergo nō absurde senti-
 mus ⁊ patrē nostrū Abraā cognouisse vi-
 res fidei sue: vbi iussus imolare vnicū fili-
 um suū: nō dubitauit nec trepidauit ei of-
 ferre q̄ dederat: qz quēadmodum nesciuit
 vñ daturus erat nōdū natum: sic credidit
 posse reparare imolatū. Dixit q̄ deus: nunc
 cognoui: qd̄ itelligim⁹: nūc cognoscere te
 feci: s; locutiōes q̄s cōmēdaui⁹: s; pigz
 frigus qd̄ pigros faciat: ⁊ letū diē qd̄ letos
 faciat: sic cognoscēs qd̄ coḡscentēs faciat.

Inde ē illud: Tēptat vos dñs de⁹ vester:
 vt sciat si diligatis euz. Babis enī p̄fecto
 dño deo n̄ro: deo sūmo: deo vero magnaz
 iḡrantā: qd̄ vtiq̄ sacrilegiū eē intelliges:
 si sic acceperis: temptat vos dñs: vt sciat
 tanq̄ ip̄e de nostra tēptatiōe cōcipiat sciē-
 tiam in q̄ erat ante ignorātia. Sed qd̄ ē tē-
 ptat vos vt sciat: Tēptat vos vt scire vos
 faciat. Accipite q̄ acōtrario regulā intelli-
 gentie: vt quēadmodū cū deū auditis di-
 cere: cognoui: intelligitis coḡscere vos fe-
 ci: sic ⁊ cū auditis d̄ filio hoīs: id ē de chri-
 sto dicit: qd̄ illum diē nesciat: intelligite di-
 ci qd̄ nescire faciat. Quid ē enī nescire faci-
 at: Occultet vt nesciat qd̄ vobis p̄di non
 p̄dest. Hoc ē qd̄ dixi magistruū bonū nos-
 se: qd̄ prodat nosse qd̄ tegat: sicut quedaz
 eū legim⁹ distulisse. Tñ intelligim⁹ nō oīa
 p̄menda eē que cape nō p̄nt hī quib⁹ pro-
 mūtur. Bicit enī alibi. Multa habeo vo-
 bis dicere: s; nō potestis illa portare mō.
Bicit ⁊ Ap̄ls. Nō potui loq̄ vobis quasi
 sp̄ualibus: sed q̄si carnalib⁹: q̄si puulis in
 chris̄to: lac vobis potū dedi: nō esā. Neq̄
 enī poteratis: s; nec adhuc qd̄dem potestis.
 Quo p̄ficiat iste sermo: Ut qñ diē nouissi-
 mū scim⁹ venturū. Utiliter autē scim⁹ ven-
 turū ⁊ vtiliter ignoram⁹ qñ ventur⁹ sit: pa-
 tum cor habeam⁹ bñ viuēdo: ⁊ nō solū nō
 timeamus venturū illū diē: s; ⁊ amem⁹. Bi-
 es q̄ppe ille sicut infidelib⁹ labore auget: sic
 fidelib⁹ finit. Quid autē horū duoz eē ve-
 lis anq̄ veniat: nūc ē in p̄tate: cuz veniet
 nō erit. Elige q̄ cū tēpus ē: qz deus qd̄ mi-
 sericorditer occultat: misericordit̄ differt.
Iā vero qz in q̄cūq̄ genere vite: qd̄ habet
 aliquā p̄fessionē: nō oēs iueniunt p̄bi: nō
 oēs inueniunt reprobi. Ex h̄ apparet: qz d̄
 q̄busdā hoīs generib⁹: q̄ p̄ silitudines i euā-
 gelio mō p̄posita audiui⁹: sic p̄cludit:
 vn⁹ assumet: ⁊ vn⁹ relinquet: assumet bo-
 nus: ⁊ relinquet malus. Vidēt duo in agro:
 eadē p̄fessio ē: s; nō idē cor. P̄fessionem
 vidēt hoies: cor nouit deus. Quodlibet q̄
 ager significet: vn⁹ assumet ⁊ vn⁹ relinquet:
 nō q̄si dimidia ps assumet: ⁊ dimidia relin-
 quet: sed genera hoīm duo dicit: ⁊ si aliud
 eoz sit in paucis: aliud i multis: vnus assu-
 met: ⁊ vnus relinquet. Hoc ē vnū gen⁹ assu-
 met: ⁊ alter relinquet. Sic i lecto: sic i molen-
 dino. Expectatis fortasse qd̄ ista sint: vide-
 tis tecta eē: ⁊ silitudinib⁹ q̄busdā inuoluta.
Idot mibi aliud videri: alteri aliud: s; neq̄
 ego qd̄ dixero p̄scribo: alteri ad meliorem.

Intellectu: nec ille mihi: an vtriusq; accipien-
du sit: sicut vtriusq; cu fide pcorat. Videt enim
mihi in agro laborare q; p sunt ecclis: sicut
Apl's dicit: Dei agricultura: dei edificatio
estis. Na z architectu se dic: cu dicit: Ut
sapiens architect' sudametu posui. z agri-
cola: cu dicit: Ego plantavi: Apollo riga-
uit: s; de' incrementu dedit. In molendino g
duas dixit: no duos. Credo q; hec figura
ad plebes ptineat: q; ppositi regut: plebes
regunt. Et molendinu puto dictuz mudu
istu: q; rota qda tepoz voluit: z amatores
suos coterit. Snt etia q; de actioib' mundi
no recedut: s; tñ z ibi alij bn opant: alij ma-
le. Alij sibi faciut amicos de manona ini-
qtatis a qbus recipiant i tabernacula eter-
na: quibus dicit: Esurui z dedistis mihi
maducare. Alij ista negligunt: qbus dice-
tur: Esurui z no dedistis mihi maducare.
Proinde: q; de his q; versant in negocijs
z opib' huius mudu: alij diligut bñfacere
indigentib': alij negligut: taq; de duab' in
molendino: vna assumet: z vna relinqt. Le-
ctu aut positu arbitroz p quiete: quia sunt
q; neq; actioes mudu pati volut: sicut sunt
iugati hoies: hñtes domos: familias: fili-
os: neq; aliqd in ecclia agut: sicut ppositi
velut in agricultura laborates: s; velut ad
hec infirmi: secedut ad ocu z quiete ee dili-
gnt: veluti memores infirmitatis sue: no se-
comittetes magnis actioibus: z qdamo in-
stratu infirmitatis rogates deu: Et hec pfe-
sio hz bonos: hz fictos. Proinde etiam ex
his vn' assumet: z vn' relinqtur. Ad qua-
cuq; te pfeffione puerteris: para te pati fic-
tos. Alioqn si te no paueris: inuenies qd
no sperabas: z deficies aut pturbaberis.
Ad oia g te patu facit q; tibi loquit: cu tps
e: z illi loquedi nudu iudicadi: z tibi audie-
di: nodu frustra penitedi. Est enim mo peni-
teta non frustra: erit tunc frustra. Etenim
tunc penitebit hoies male vixisse: s; nullo
mo illis iusticia dei reuocat: qd sua iniusti-
cia pdiderat. Iustu enim e apud deu vt mo
ipartiat misericordiam: tuc exerceat iudicium.
Jo nuc no tacef. An tacef: Arguat qsq;
murmuret: si no p totu orbẽ hec scriptura
recitat: atq; cantat: si cessat etia venal fer-
ri p publicu. Sz reuera s; te pturbat hoies
christianu: q; vides male viuentes felices
rex istaz copia circũfluere: sanos ee: sup-
bos dignitatib' eminere: icolumẽ habere
domu: gaudia suoz: obseqa clientu: excel-
lentissimas potetias: nihil triste interpella-
re vitã ipoz: mores neq;ssimos vides: fa-

cultates copiosissimas respicis: z dicit eoz
tuu: nullu ee dinu iudiciu: oia casib' fieri:
z fortuitis motib' vtilari. Na si de' inq; s
res hñanas respicet: flozeret illi' inqtas: z
mea inocetia laboraret: Ois morbus aie
hz in scripturis medicamentu suu. Qui g
sic egrotat: vt ista dicat i corde suo: bibat
portionẽ psalmi huius. Quid e: Itex aspi-
ciamus. Quid dicebas: Quid diceba in-
qs: nisi qd vides. mali flozet: boni laborat:
Quo ista videt deus: Accipe: bibe. Ipse
tibi hac de q; ista murruras tpaunt potio-
ne. Tantũ ne recuses saluberrimum pocu-
lu. Accomoda p aurem os cordis: z bibe
quod audis.

Noli emulari in malignati-
bus: neq; emuleris facien-
tes iniquitatem. Quia tanq;
fenu cito arefcet: z sic olera i prati
cito cadent. Qd tibi longu videt cito e
deo: subiuge te deo: z tibi cito erit. Qd ait
fenu hoc intelligim' olera prati: vilia qda:
sunt z supficiẽ terre tenetia: alta radice no
hnt: proinde per hyemem viret: at vbi sol
estatis feruescere cepit arefcet. Ado g tem-
pus e hyemis: gla tua noduz apparet: sed
si alta radix e charitatis tue: sicut multaru
arboz gla: p hyeme trãsit frig': vnt estas:
id est iudicij dies: tunc arefcet viroz feni-
tuc apparebit arboz gla. Adortui eni est
ait apl's. Quo vident arbores p hyemem:
quasi aride: qsi mortue: Ergo que spes si
mortui sumus. Intus e radix. Ubi radix
nostra: ibi z vita nostra. Ibi enim chari-
tas nostra. Et vita vestra inquit abscon-
dita e cum christo in deo. Qn arefcit q; sic
habet radice: Qn autez ver nrm: qn estas
nra: Qn nos circũuestit dignitas folioz z
vbtas fructu locupletat: Qn h erit: Au-
di qd sequit. Cu christ' apparuerit vita ve-
stra: tuc z vos cu ipo apparebitis i gloria.
Quid g mo: Noli emulari in malignatib'
neq; emuleris facientes iniquitate: qm tanq;
fenu cito arefcet: z sicut olera prati cito ca-
det. Quid g tu? Spera in dñm. Illi
eni sperat no in dñm: spes illoz mortalis:
spes illoz caduca: fragilis: volatica: transi-
toria: ianis erit. Spera i dñm. Ecce spero:
qd ago: Et fac bonitate. Noli face ma-
licia qua respicis in illis male florentibus:
fac bonitatem. Et inhabita terra. Ne
forte bonitate extra inhabitatione terre fa-
cias. Terra eni dñi: ecclia ei' e: ipaz rigat:
ipaz colit: ille agricola: ille pr. Aditi eni qsi
exerceat bona opa: s; q; no i habitã trã: no

Alia lra.
† zelaueria.

Alia lra.
† velociter.
quẽadmodũ.
herbarum
decident.

Alia lra.
† domino.

ptinet ad agricolā. Ergo fac bonitatē: nō extra frā: s; inhabita terrā. Et qd habebor: **Et pascaris in diuitijs ei⁹.** Que sūt diuitie ei⁹ terre: **Diuitie ei⁹: dñs eius: diuitie ei⁹: de⁹ ei⁹.** Ipse ē ille cui dicit: pars mea dñe. Ipse ē ille d quo dicit. Bñs ps hereditatis mee ⁊ calicis mei. Recēti sermone cōmēdaui⁹ charitati vře: ⁊ deū eē possessio nē nr̄am: ⁊ nos eē possessio nē dei. Audi qz diuitie terre hui⁹ ipse ē. Vide qd sequitur.

Belectare in dño. Tāq; quesieris ⁊ dixeris: **Stēde mihi diuitias terre illi⁹** in qua me iubes habitare: **Belectare inq̄t in dño.** **Et dabit tibi petitionem cordis tui.** Signa te: accipe petitionem cordis tui: discerne petitiones cordis tui a petitionibus carnis: discerne quantum potes. Nec frustra dictū est i quodā psalmo: **Be⁹ cordis mei:** Ibi enī sequit⁹ dicit: **Et ps mea de⁹ me⁹.** Verbi gr̄a: **Lee⁹ ē corpe** rogat vt illūinēt. **Esto:** Rogz qz ⁊ ista de⁹ facit: ⁊ ista de⁹ pstat: sed rogāt hec etiā mali. **Petitio** hec carnis. Infirmat: rogat se saluū fieri: saluus sit moritur⁹: ⁊ ista petitō carnis ē: ⁊ si qua sunt talia. **Petitō** cordis q̄ est: Sicut petitio carnis est velle sibi imparari oculos: vtiq; ad vidēdā istā lucē q̄ talib⁹ ocul⁹ videri pōt. Ita petitio cordis ad illā lucē ptinet. Beati enī mundicordes: qm̄ ipi deū videbūt: **Belectare in domino ⁊ dabit tibi petitionē cordis tui.** **Ecce dñs dero: rogo: volo ego ne ipebo: Mō.**

Quis q̄? Reuela ad dñm viā tuā: ⁊ spera in eū: ⁊ ipse faciet. Indica illi qd patiaris: indica illi qd velis. Quid enī pateris: **Laro cōcupiscit aduersus spiritū: ⁊ spūs aduersus carnē.** Quid q̄ vis? **Infelix ego hō q̄s me libabit d corpe mortui⁹:** **Et qz ipse faciet cū reuelaueris ad eū viā tuā.** Vide qd sequit⁹. **Bra dei p̄ Iesuz christū dñm nostrū.** Quid q̄ factur⁹ est: qz dictū ē: **Reuela ad dñm viā tuā: ⁊ spera in eū: ⁊ ipse faciet: Quid faciet? Et educet sicut lumē iusticiā tuā.** **Modo enim abscondita ē iusticia tua: in fide res ē: ⁊ nō dū in specie.** Aliquid credis vt facias: nō dū vides qd credis: **Cū aut cepis videre qd credidisti: educetur in lumē iusticia tua: qz iusticia tua erat fides tua.** **Iust⁹ enī ex fide viuit.** **Et educet velut lumē iusticiā tuā.** **Et iudiciū tuū sicut meridies.** **Hoc ē clar lumen.** **Idaz erat dicere vt lumen.** **Lumē enī iā dicim⁹: ⁊ cū albescit lumē dicim⁹: ⁊ cum sol orit: s; nunq; ē clarior**

lux: q̄ medio die. Non solum q̄ educet sic lumē iusticiā tuā: sed erit iudiciū tuuz tāq; meridies. **Modo enī iudicas seq̄ christū: hoc pposuisti: hoc elegisti: hoc ē iudicium tuum: nemo tibi ostendit qd pmissit.** **Promissorem ad huc tenes: exhibitorē aut expectas.** In iudicio ergo fidei tue elegisti se qui qd nō vides. In abscondito ē iudiciū tuū: ad huc reprehendit ⁊ uridet ab infidelibus **Quid credidisti: Quid tibi christ⁹ pmissit: Quia immortalis eris: ⁊ dabit tibi vitā eternā.** **Ubi ē hoc? Qñ dabit: Qñ fieri potest?** **Iudicas tu magis sequi christū p mittētē qd nō vides: q̄ impūi reprehēdētē: credidisse te qd nōdū vides.** **Et h̄ ē iudicium tuū: et quale sit iudiciū tuū: ad huc nō apparet.** In isto seculo q̄si nox ē. Quando educet iudiciū tuū velut meridiem: **Lumē christus apparuerit vita vestra: tūc ⁊ vos cū ipso apparebitis in gloria.** **Lumē venerit iudicij dies: ⁊ venerit christ⁹: ⁊ cōgregauerit om̄s gētes iudicandas: quid erit tunc?** **Impi⁹ vbi abscondet pfidiā suā: cū videro fidē meā: Ergo modo quid? Angustie et tribulationes ⁊ tēptationes: ⁊ beat⁹ qui perdurat: qz qui pseuerauerit vsq; in finē: hic saluus erit.** **Nec cedat insultatoribus: ne eligat hic florere: ⁊ ex arbore fenum fiat.** **Quid igitur debeo? Quid debes audi? Subdit⁹ esto dño: ⁊ obsecra eū.** **Hoc est: sit vita tua obedire pceptis eius.** **Hoc ē enī subditum illi esse: obsecrare donec det qd pmissit.** **Perseueret bonū op⁹: perseueret ⁊ oratio.** **Oporet enī sp̄ orare: ⁊ nō deficere.** In quo apparet subdit⁹: **In faciendo qd pcepit.** **Sz mercedē nōdum accipis: forte qz capere nōdum potes.** **Iā enim ille potest dare: s; tu nō potes accipere.** **Exerce te operibus: labora in vinea: finito die pete mercedē: fidelis est qui te adduxit ad vineaz.** **Subditus esto dño ⁊ obsecra eū.** **Ego facio: subditus sum dño: et obsecro eum.** **Sz quid tibi videtur? Uicinus ille neq; male agēs ⁊ florēs ē: furta ei⁹ adulteria ei⁹: rapinas ei⁹ ego noui: i oib⁹ elat⁹: supb⁹: p iūqtatē exaltat⁹ n̄ me dignat⁹ aḡscere.** In his quō durabo: **Adorb⁹ ille ē bibe ptra.** **Me s; emuleris eū q̄ psperat in via sua.** **Prosperat: s; i via sua: laboras: s; i via dei.** **Illi psperitas i via ē: i p uentione infelicitas: tibi labor in via: i p uentione felicitas: qm̄ iter impioz peribit.** **Novit dñs vias iustoz: ⁊ iter impioz pibit.** **Has vias ambula q̄s nouit dñs: Et si**

Alia lra. petitiones.

Alia lra. teo.

Alia lra. aqua.

Alia lra. tranq.

Alia lra. t ora.

Alia lra. t noli emulari in eo.

ambulas i eis no te fallut. Tria vero ipioz felicitas transitoria: finita via pacta e felicitas. Quare: Quia via illa lata e: finis eius in pfudu inferni pducit. Tria vero tua angusta e: r pauci ingrediunt p ea: f ad qua latitudine pueniat debes cogitare. Ne sb emuleris eu q psperat i via sua. In hoie faciete iniquitate. Desine ab ira et derelinq furore. Quid stomacharis. qd p iracundia r indignatione ista: aut blasphemias: aut ppe blasphemias. In homie faciente iniquitate: desine ab ira r derelique furore. Nescis q te puocet ira ista: Dicitur es deo: qz iniquo e: illuc pgit. Ecce ille qre felix e: r ille infelix e: Uide qd pariat: offoca mala pceptione. Desine ab ira r derelinq idignatione: vt ia respisces: dicas: Turbat e pre ira ocul me. Quis ocul nisi fidei: Interroga oculu fidei tue: credi disti in xpm. Quare credidisti: Quid tibi pmisit: Si felicitate seculi hui tibi pmisit chru: murmura aduersus christum: murmura aduersus illum. Qn vides ifidelle felice: qd tibi pmisit felicitatis: Quid nisi in resurrectione mortuozu: Quid aut in hac vita qd no ipe: in q magis dedignaris: serue discipule: qd dñs: qd magister: Nonne ab ipo audis: no e seru maior dño suo: et no e discipulus sup magim: Ille p te dolores: flagella: opprobria: cruce: mortem: passus est. Et qd hoz iusto debebat: qd si tibi pcoi debebat: Ergo tene directu oculu tuu: ne turbet p ira dñe ab ira: r derelinq idignatione. Ne subemuleris vt maligne facias. Quasi imitando eu q maligne faciedo floret ad tps. Ne subemuleris: vt maligne facias. Qm qui maligne agut exterminabunt. S felicitate eoz video. Crede illi q dicit: exterminabunt: qz meli ille videt q tu: cui oculu turbare ira no potest: Qm qui maligne agunt exterminabunt. Sustinetes aut dnm. No eni aliquē fallace: f vtiq ipaz veritate. No eni aliquē min valente: sed vtiq oipotete. Sustinentes aut dominu. Ipsi hereditate possidebunt terra. Qua terra: nisi illa hierlm: cui amore: qui exardescit: pueniet ad pace: S qz diu peccator floret: qz diu sustinebo: Festinas: cito erit qd tibi diu est. Infirmitas facit diu videri qd cito e. Quo iueniuntur desideria egrotor: Nihil tadiu: qz vt calix sitienti tepetur: vtiq festinat a suis: ne forte offedatur ifirm: Qn fiet: qn coquitur: qn dabit:

Alia lra. In iniusticiam.

Alia lra. Noli emulari vt maligneris.

Alia lra. In malignatur.

Alia lra. In hereditabunt

Celeritas e in illis q tibi seruiut: f infirmitas tua diuturnu putat qd cito agitur. Ergo videte medicu nostru blandiente infirmo dicenti: Qz diu durabo: qz diu erit. Et adhuc pusillu r non erit peccator. Inter pctores certe gemis: de peccatore gemis pusillu: r no erit. Ne forte: qz tibi dixi: Sustinetes aut dnm ipi hereditate possidebunt terra: ne sustinetia ista longissimaz putes: modicum sustine: sine fine accipies qd sustines. Adhuc pusillu: modicu: r no erit pctor. Recole annos ab Ada vsq in hodiernu die: Lurre scripturas: heri pene Ada ille de paradiso lapsus e. Tot secula emesa voluta sut. Ubi sut pterita tpa: Sic pauca q restat vtiq transibut. Si toto illo tpe viueres: ex q Adaz de paradiso dimissus e vsq in hodiernu die: certe vides vita tua no fuisse diuturnam: q sic euolasset. Un at cuiusq hois vita qta e: Adde qz tolibet annos: duc longissima senectute: quid est: Nonne aura est matutina. Ergo longe sit dies iudicij quando erit retributio iniustoz r iustoz. Tu certe dies vltimus longe abesse no pot. Ad hunc te prepara. Qualis eni erieris de hac vita: talis redderis illi vite. Post vita istam parua: nodu eris: vbi erut sancti quib dicef: Venite bndicti patris mei pcpite regnu qd vobis patu e ab initio mudi. No du ibi eris: qz nescit: S ia poteris ibi ee: vbi illu quoda vlcerosu paupere: diues ille supbus: r sterilis i medijs suis tormetis vidit a loge reqescete. In illa requie positus: certe secur expectas iudicij die: qn recipias r corp: qn imuteris vt angelo eqris. Ergo quat e qd festinam r dicimus: qn erit: Tardu erit. Hoc dicturi filij nri. r b dicturi nepotes nri. Et cu singuli qz sibi succedetes hec dicturi sut: sic transit qd adhuc pusillu futur e: que admodu trasit totu qd ia pteritu e. O infirme: adhuc pusillu: r no erit pctor. Et qres loci ei r no inuenies. Ostendit quid dixit no erit: non quia omnino no erit: sed quia ad nullos vsus esse poterit. Si enim omnino no erit: nec torqbit. Ia q securitas data e pctori vt dicat: Facia qcqd volo. qz diu viuo: postea no ero. No erit q doleat: no erit q torqatur. Et vbi e: ite in igne eternu: qui patus e diabolo r angelis ei: S forte mis si igne illu no erut r psument: No illis dicef. Ite i igne eternu: qz si futur no eet etn: et tn qd illic futur sit. eis futur sit. vtz oio

Alia lra. In iniusticiam. Alia lra. Noli emulari vt maligneris. Alia lra. In malignatur. Alia lra. In hereditabunt. Alia lra. In iniusticiam. Alia lra. Noli emulari vt maligneris. Alia lra. In malignatur. Alia lra. In hereditabunt. Alia lra. In iniusticiam. Alia lra. Noli emulari vt maligneris. Alia lra. In malignatur. Alia lra. In hereditabunt.

cōsumptio: an dolor et cruciatus: nō tacuit dñs dicēs: Ibi erit ploratus et stridor dentū: Quō q̄ plorabūt et stridebūt dentibus si nō erunt: Quō q̄ adhuc pusillū et nō erit pctōr: nisi quō in sequēti versu exposuit: et q̄rens locū ei⁹: et nō inuenies: Quid est locū eius: Usus ei⁹. Habet enī aliq̄e vsus pctōr: Habet. Hic vñ illo de⁹ ad pbādū iustū: quō vsus est diabolo ad pbandum Job: quō vsus est Iuda ad tradēdū christum. Est q̄ in hac vita qd̄ agit de peccatore. Hic est q̄ loc⁹ ei⁹: quō est in fornace aurificis loc⁹ palee: ardet palea: vt aux purgetur. Sic seuit impi⁹: vt iust⁹ p̄bet. S; cū transierit tps pbatiōis nr̄e: qñ nō erūt qui p̄bent: nō erūt p quos p̄bent. Nunquid qz diximus nō erūt qui p̄bent: nō erūt ipsi. Sed qz iā nō opus erit peccatoribus p̄ q̄s iusti p̄bet: et q̄rens locū eius: et nō inuenies: Nō quere locū peccatoris: inuenies. Be peccatore fecit de⁹ flagellū: dedit ei et honorē: dedit ei et p̄tātē. Aliqñ enī facit hoc: dat peccatori p̄tātē: flagellant inde res hūane: emendant idē: peccatori illi b̄ redit qd̄ debet: et tñ factū est de illo: vñ proficiat pius: vnde deficiat impi⁹. Queres locū eius: et nō inuenies. Mansueti aut hereditate possidebūt terrā. Terra ē illa de qua sepe locuti sumus: hierusalem sancta q̄ liberabit de peregrinatioe ista: et i eternū viuet cū deo et de deo. Ergo hereditate possidebūt terrā. Que erunt diuitie iporum: Et delectabunt in multitudine pacis. Belectet hic impius ille in multitudine auri: in multitudine argenti: in multitudine mancipiorum: in multitudine potestremo opū duersarū: in volētie: latissimorū et luxuriorū cōiuniorū. Hec ē potētia cui inuides: iste flos ē qui te delectat. Nonne et si semp sic eēt: plangend⁹ eēt: Que erunt autē deliciae tue: Et delectabunt in multitudine pacis. Aux tuū par: argentū tuuz par: p̄dia tua par: vita tua par de⁹ tu⁹ par. Quicqd̄ desideras: pax tibi erit: qz h̄ aux qd̄ tibi ē: nō pōt tibi eē argentū: qd̄ vinum ē nō pōt tibi eē panis: qd̄ tibi lux ē nō pōt eē potus: Be⁹ tu⁹ totū tibi erit. Nāduca bis eū ne esurias: bibes eū ne sitias: illum naberis ab eo ne sis cecus: fulcietis ab eo ne deficias: possidebit te totū integrū: totus integer. Angustias non ibi patieris: cū eo cū quo possides. Totū habebis: totū et ille habebit: qz tu et ille vnū eritis: quod vnum totū: et ille habebit q̄ vos possidet.

Alia lra. hereditabūt.

Hec sunt reliquie hoi pacifico. Hoc et cātauimus: q̄ versus longe qd̄ est i isto psalmo ab his tractatis versib⁹. S; qz ipm cātabim⁹: ad ipm claudere debem⁹. Tu tantū securus esto: custodi innocentia: p̄ciosa res est. Furari vis aliquid credo vt acquiras: vide quo manū mittis et vnde tollis. Hac vis acq̄rere: hac p̄dis. Acq̄ris pecuniā: p̄dis innocentia. Euigilet pot⁹ cor tuū: qui volebas acq̄rere pecuniā: et p̄dis innocentia. perde pot⁹ pecuniā: custodi innocentia: et vide directionē: qz diriget te de⁹: vt oia q̄cunq; vult velis et tu. Ipsa enī est directio. Nam si tu nolis qd̄ de⁹ vult: curuus eris: et prauitas tua non te p̄mittit planar recto. Custodi ergo innocentia: vide directionē: et noli putare: qz finita ē ista vita: finit⁹ ē hō: qz sunt reliquie homi pacifico. Sermo secundus de secūda parte eiusdem psalmi.

DE psalmo isto loqui charitati v̄re: et iussi sum⁹: et obtēperare debuimus. Voluit enī dñs p̄pter imbrum nimietatē retardare p̄fectionē nr̄am: et impatuz ē nobis ne vacaret: hic erga vos lingua nostra: cū cordis nostri negociū sp̄scitis: sicut et nos vestri. Cōmēdaueramus aut iā volūtātē dei in isto psalmo: qd̄ nos velit docē: qd̄ admonere: cōtra qd̄ cautos eē: et qd̄ tolerare: et qd̄ sperare. Buo enī genera hōim: iustoz et iniquoz in hac terra et i hac vita cōmixta sūt. Habet singula ista genera p̄prias intentiōes cordis sui. Bonus iustoz conat i sublimia p̄ humilitatē. Bonus iniquoz p̄poderat ad inferiora per elationē. Hoc tñ se dep̄mit vt surgat: illd̄ se extollit vt cadat. Ex eo fit vt vnū genus toleret: alterū tolere: p̄positūq; sit iustis: ipos etiā inq̄s i vitā etnā lucrari. Propositū autem inq̄s reddere mala p̄ bonis: et eos qui sibi vitam eternā volūt si fieri pōt: etiā vita tpali priuari. Egre enī fert et intus iustuz: et iustos iniustū. oneri sibi sunt. Nemo dubitat qd̄ ista duo alterutrum i sibi oneri sunt: sed diuersis intētiomb⁹. Ad hoc enim iust⁹ iniusto oneri est: qz iniustuz eū cēhō vult: s; eū iustum fieri: et optat vōtis: et conatur factis. Iniustus aut sic odit iustum: vt nolit eum esse: non vt bonuz velut eē. Quanto enī bonus est: tanto magis oneri est iniquitati illius: et laborat quidez si fieri potest: vt eū iniustū faciat: Si aut nō potest: de medio tollat: et a suo tedio molestiaq; remoueat. Sed et si eum fecerit

iniustu: nihilominus oneri illi erit. Ad enim iustus tantum iniusto oneri est: sed et duo iniusti vix se patiunt: Et quoniam se videt diligere: sciam sibi debet non amicitiam. Tunc autem secum concordat: quoniam in perniciem iusti spirat: non quod se amat: sed quod eum quod amandum erat sibi odit. Contra hunc genus hominum indicat nobis dominus deus noster: tolerantiam et affectum illum charitatis: quem novimus in euangelio: precipiente nobis domino et dicente: Diligite inimicos vestros: et benefacite his qui oderunt vos. Sic et apostolus. Noli vinci a malo: sed vince in bono malo. Contende cum malo: sed de bonitate. Ipsa est enim vera potentia: vel potentia certamine salubre: ut sit bonum contra malum: nisi ut sint duo mali: Ergo ad psalmum respicite: Ipse partes iustitiae tractate sunt: sequitur hec. Observabit peccator iustum: et stridebit super eum dentibus suis. Dominus autem irridebit eum. Quae: Etiam peccatores stridentem super iustum dentibus suis. Tunc autem dominus iridet eum: Quoniam prospicit quod veniet dies eius. Acerbum videt cum minatur iusto nesciens horam sui crastina: dominus autem videt et prospicit diem eius. Quem dicit: Quo reddet unicuique secundum opera sua. Theaurizat enim sibi iram in die ire: et revelationis iusti iudicii dei. Sed dominus prospicit: tu autem non prospicis: indicabit tibi qui prospicit. Tu die iusti quod penas passurus est ignorabas: sed qui scit non te celabit. Non parva pars scientiae est: scienti coniungi. Ille huius oculos cognitionis: tu habeto credulitatem. Quod videt deus: crede tu. Veniet enim dies iusti quem prospicit deus: Qui dies eius vindicte. Necessario est tamen ut vindicet in impiu: vindicet in iniustu: siue pervertat se: siue non se pervertat. Si enim se pervertit: huius ipse illo vindicat: quod perit iniquitas. Nonne irrisit dominus prospiciens dies iniquorum duorum: et Iude traditori et Sauli persecutori: Unius diei prosperit ad penam: alteri ad iustitiam. In utroque vindicatum est. Ille est gehene ignibus deputatus: iste celesti voce perstratus. Ergo et tu quem pater iniquum per oculos fidei: prospice cum deo dies eius: et cum eum videris in te seivente: dic tibi: Iste autem correctus meus erit: aut perseverans mecum non erit. Quid enim? In iusticia iniusti tibi nocet et illi non nocet: Tunc fieri potest: ut non iniquitas eius quod per eius indignationem: et odium procedit ad ledendum te: non per ipsum vastet intus: ut te temptet foris. Tuum corpus perimit adversitas: illius animu putrefacit iniquitas. Nam et quicquid in te profert: in illum redit. Eius enim persecutio te facit purgatum: illum reu. Cuius plus nocet: Ec-

ce seivendo expoliavit te. Quis dano grauiore percutit: quod amittit pecuniam: an quod amittit fidem? Moritur dolere damna ista: qui habent oculum interiore. Multis enim fulget aurum: si des non fulget. Habet quippe oculos vestri aurum videant: unde fidem videant non habent. Nam si haberent et viderent: utique plus amarent: et tamen quoniam eis frangit fides: clamant: inuidiam faciunt: et dicunt. O fides: ubi est fides. Amas eam ut exigas: ama ut exhibeas. Ergo quia omnes qui persequuntur iustos grauiore dano ferunt: et grauiore perniciem afflicta: cum in eis vastat ipse animus. sequitur: et ostendit huius psalmus. Gladium eduxerunt peccatores: intenderunt arcum suum. Et decipiant inopem et pauperem: et trucidant rectos corde. Framea eorum intret in corda ipsorum. Facile est: ut framea eius: id est gladius eius perveniat ad corpus tuum. Sicut pervenit gladius persecutorum ad corpora martyrum: sed percussio corpore cor mansit illesum. Illius autem cor quod gladium eduxit in corpus iusti: non plane mansit illesum. Hoc psalmus iste testatur. Framea eorum non intret dicit in corpus ipsorum: sed framea eorum intret in cor ipsorum. In corpore occidere voluerunt: in anima moriuntur. Illos enim quorum corpora interficere voluerunt: securos dominus fecit dicentes eis: Nolite timere eos qui corpus occidunt: anima autem non potest occidere: Quale est autem seivere: gladio non posse occidere nisi corpus inimici: et posse occidere animam suam. Desipiunt: contra se seivunt: insanunt: non se vident: tanquam si vellet aliquid per corpus suum ferrum transire: ut cecideret tunicam alterius. Attendis quod pervenisti: et non attendis quod transiisti: Illi cecidisti vestem: tuam carnem. Costat ergo plus esse quod se ledunt iniqui: et quod sibi nocent: quam quod sibi videtur nocere illis quos oderunt. Framea ergo eorum intret in cor eorum. Sententia domini est: aliter fieri non potest. Et arcus eorum coteratur. Quid est arcus eorum coteratur: In fide ipsorum frustratur. Superius enim dixerat. Gladium eduxerunt peccatores: intenderunt arcum suum. Gladium educationem: intelligi voluit apertam oppugnationem. Arcus autem intentionem: occultas insidias intelligi voluit. Ecce gladius eius peremit eum: et dispositio insidiarum eius frustratur. Quid est frustratur: Nihil nocet iusto. Quomodo ergo nihil ei nocuit (verbi gratia) quem sic expoliavit: cui tollendo res suas ad angustias perduxit: Habet quod cantet.

Alia fra. seu agnave ruit.

Alia fra. t gladius

Alia fra. t cōfringatur.

Delius ē modicū iusto sup diuitias peccatorū multas. Sed potētes sunt iniqui: et multa faciūt: et suppetit eis rerū effectus: agendi celeritas: iustionū obedientia sequit. **¶** Nūquid sp sic. **¶** Quā brachia peccatorū cōterent. Brachia g eorū potēna eorū. Quid facturū ē i gebēna: An qd fecit ille diues qui apud supos epulabat: apud iferos torq̄bat: Brachia g eorū cōterent. **¶** Cōfirmat aut iustos dñs. Quō eos pfirmat: Quid eis dicit: Quod dicit in alio psalmo. Sustine dñs: vtiliter age: et confortet cor tuū: et sustine dñm. Quid est sustine dñm: Ad tps laboras: i eternū nō laborabis. Breuis est molestia tua: eterna erit beatitudo tua. Ad modicū doles: sine fine gaudebis. **¶** Si iter molestias incipis labi: pponit et exemplū passionū christi. Unde qd ppter te ptulit: q̄quare pferret nō habebat. Quātacūq; patiaris: nō puenias ad illas insultatiōes: ad illa flagella: ad illā ignominiosā vestē: ad illā spineā coronā: ad illā postremo crucem nō puenies: qz iam et de pena generis humani sblata ē. Cū enī b̄ ātiq; scelerati crucifigerent: nō nullus crucifigit. **¶** Honorata ē et finita ē: finita ē in pena: manet in gratia. **¶** A locis suppliciorū: fecit transitum ad frōtes impatorū. Qui tñ honorē dedit penis suis: quid seruat fidelibus suis: **¶** His g rebus: his verbis: his allocutionib;: h̄ tali exemplo pfirmat iustos dñs. **¶** Scilicet q̄tū voluerint: et q̄tū pmissi fuerint peccatores: pfirmat iustos dñs. Quicq; acciderit iusto: volūtati diuine deputet: nō ptati inimici. **¶** Scire ille pōt: ferire si ille noluerit si pōt. **¶** Et si ille voluerit vt feriat: nouit suū quēadmodū excipiat. **¶** Quē enī diligit dñs: corripit: flagellat aut oēm filiū quē recipit. **¶** Quid sibi q̄ plaudit iniquus: qz flagellū de illo sibi fecit pater meus. **¶** Illū assumit ad misteriu: me erudit ad patrimoniu. **¶** Nec attendere debem; q̄tum pmittat iniustis: si quātū seruet iustis: **¶** Sed debem; optare etiā illis p quos flagellamur: vt pueriant et flagellent. **¶** Sic enī suos fideles erudit: qd Saulo flagellū sibi fecerat. **¶** Sed postea puerit et Saulū. **¶** Et cū ananie sancto a quo baptizat; ē Saulus diceret dñs illū suscipiēdū eē Saulū: qz vas cēt electio nis: **¶** Rndit ananias timēs et exhorrescēs audita fama Sauli psecutoris. **¶** Bñe audiui inqt ego de viro isto quātā psecutiōes sanctis tuis fecit in hierosolyma: et nunc ac

ceptis lris vadit vt vbiq; inuenerit iocantes nomē tuū: trahat ac liget et ad pōnfices adducat. **¶** Et cōtra dñs: Sine iquit. **¶** Ego illi ostēdam que illū oporteat pati p noie meo. **¶** Reddā illi inqt: vindicabo me de illo: et patiet p noie meo: qui seuit i nomē meū. **¶** Erudio vel erudiui p eum alios: erudiā et ipsū p alios. **¶** Factū ē hoc: et nouimus q̄ta sustinuerit Saulus: multa plura q̄ fecerat: quasi auarus extractor cū vsuris recepit qd dederat. **¶** Sed vide vtrū in illo impletū sit qd mō psalm; dicit. **¶** Cōfirmat aut iustos dñs. **¶** Nō solū inqt idē **¶** Saul; cū multa mala pateret: sed et glīamur in tribulationib;: scientes qz tribulatio patientiaz opat: patientia pbationem: pbatio spem. **¶** Spes aut nō pfundit: qz charitas dei diffusa ē in cordibus nostris p sp̄m sanctū q̄ datus ē nobis. **¶** Bñ plane iam iustus iā cōfirmat. **¶** Quō g iusto pfirmato nihil nocēbant qui illū insectabāt: sic nec ipse illis q̄s pseq̄bat. **¶** Cōfirmat aut inqt iustos dñs: **¶** Audi alias voces pfirmati iusti. **¶** Quis nos sepabit a charitate xp̄i: **¶** Tribulatio: an angustia: an fames: an nuditas: an psecutio: **¶** Quō herebat q̄ reb; talib; n̄ sepabat: **¶** Cōfirmat aut iustos dñs. **¶** Bescēderūt quidā pphē de hierosolyma: et impleti sp̄s cō pphetauerūt eidē **¶** Saulo: qd multa passurus eēt in hierlm̄ ita: vt qdā eorū **¶** Agabus noie: soluta zona alligaret se quēadmodū solet fieri: vt his indicijs reruz: futura demōstraret ppha dicens: **¶** Sicut alligatum me videtis: sic optet alligari hoīem hūc i hierosolymus. **¶** Frēs aut respōso admonitū Saulū iā **¶** Saulū ne se tantis piculis committeret: ceperūt deterrere: et monēdo et rogando reuocare ne iret in hierosolymā. **¶** Ille aut q̄ iā in eorū numero erat: de q̄bus dictū ē: **¶** Cōfirmat aut iustos dñs: qd inquit pfringitis cor meū: **¶** Nō facio aīaz meā p̄ciosā mihi: qz iā dixerat eis quos p̄tulerat i euāgelio: et ipse ipendar p aiab; vris. **¶** Ego enī inqt nō solū alligari: s̄ etiam mori patus sū p noie dñi n̄i **¶** Iesu christi. **¶** Cōfirmat g iustos dñs. **¶** Quō eos confirmat: **¶** Nouit dñs vias imaculatoz. **¶** Quā patiūt mala: vias malas ābulare credūt ab iqrantib;: ab his q̄ nō nouerūt vidē vias imaculatoz. **¶** Ille q̄ eas nouit: scit p quā re et az ducat māsuētos suos. **¶** Unde dicit in alio psalmo. **¶** Biriget mites i iudicio: docebit māsuētos vias suas. **¶** Quō putatis de testādos homines transeuntes vlcerosum

pauperem iacentem ante diuitis ianuam. Quomodo. Forte huc clausis naribus conspuebatur. Nouerat autem dominus illi seruire paradisu. Quo autem sibi optabant vitam illi: qui inducitur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide. Dominus autem qui prospiciebat dies illi: nouerat eius futura tormenta: et sine fine tormenta. Ergo nouit dominus vias immaculatoz. Et hereditas eorum in eternum erit. Hoc in fide habemus. deo nunquam in fide. Deus nouit illa: nunquid in tanta manifestatōe: in quāta nō possum dicere: cū vel equati fuerimus angelis: Nō enim nobis tā manifesta erūt: q̄ erūt manifesta: q̄ sunt manifesta illi qui nec cōmutari potest: tamē et de nobis quid dictū est: Bilectissimi nūc filij dei sumus: et nōdū apparuit quid erimus. Scimus quia cū apparuerit similes ei erimus: quāsi videbimus eū sicuti ē. Seruat ergo nobis: nescio quid dulce spectaculū oīno: et si cogitari ex aliqua parte in enigmate et per speculū potest: dici tamē nullo modo potest pulchritudo illius dulcedinis quāsi seruat deo timentibus se. Perficit autem sperantibus in se. Illuc parant corda nostra in omnibus vite huius tribulationibus et tēptationibus. Noli mirari: quia in laboribus paratis: ad magnū aliqd paratis. Unde vox illi iusti cōfirmati: nō sunt cōdigne passiōes huius temporis ad futurā gloriā quā reuelabit in nobis. Que erit futura gloriā nostra: nisi equari angelis et videre deū. Quātū p̄stat ceco: qui illi oculos sanauerit: ut videat hanc lucē: Eū sanus factus fuerit ille: nec inuenit quid dignū rependat sanatori suo. Quātūlibet enim ille det: quid dabit tale quale ille prestiterit. Ut plurimū det auris dabit: et multū auris dabit. ille lucē prestiterit. Ut nouerit ille: quia nihil dat: videat in tenebris quod dat. Quid ergo dabimus nos medico illi oculos interiores nostros sanāti: ad vidēdam quādam lucē eternā: quod est ipse. Quid illi dabimus. Queramus: inueniamus si possumus: et in angustis inquisitionis nostre exclamemus. Quid retribuam domino pro omnibus que retribuit mihi. Et quid inuenit. Calicem salutarē accipiam: et nomē domini inuocabo. Potestis inquit bibere calicem quem ego bibiturus sum. Inde Petro amas me. Pascite oues meas. pro quibus biberet calicē dñi. Cōfirmat autem iustos dominus. Nouit dominus vias immaculatoz: et hereditas eorum in eternum erit. **Nō confundentur in tempore malo. Quid est nō confundentur in tempore malo?**

In die tribulationis: in die angustiarum non confundentur: sicut confunditur quae fallit spes. Quis est qui confunditur? Qui dicit ego quod sperabam non inueni. Nō merito. Sperabas enim de te: aut sperabas de homine amico. Maledictus autem qui spem suā ponit in homine. Confunderis: quia sefellit te spes: sefellit spes posita in mēdacio: Omnis enim homo mendax. Si autem ponas spem tuā in deo tuo: nō confundentur: quia ille in quo spem posuisti falli nō potest. Tūc et ille quem paulo ante cōmemorauimus: iustus: cōfirmat: positus in tempore malo in die tribulationis: quia non confundebatur quid ait: Gloriamur in tribulationibus scientes: quia quāsi tribulatio patientiam operatur: patientia probationē: probatio spem: spes autem nō confundit. Tūc spes non confundit: Quia in deo posita ē. Iō sequitur: Quia charitas dei diffusa ē in cordibus nostris: per spūm qui datus est nobis. Iam datus est nobis spūsanctus: quod nos fallit cuius tale pignus tenemus. Nō confundentur in tempore malo. Et in diebus famis saturabuntur. Est enim quedam hic saturitas eorum. Nā dies famis vite huius sunt: alij esurientibus illi saturantur. Nā unde ille gloriaretur dicens: Gloriamur in tribulationibus: si egestatē intus pateret. Uidebantur foris angustie: sed intus latitudo erat. Quid autem facit malus homo cū cepit tribulari? Foris nihil habet: ablata sunt omnia: in cōscia nullum solaciū ē: nō ē quo exeat quia dura sunt: nō est quo intret: quia mala sūt. Merito ei fit quod sequitur. Omnes peccatores peribunt. Quibus enim locus nūquid ē: quod non pibunt? Cōsolatio nō est in externis: nō ē in internis. Extra sunt enim a nobis: et quibus cōsolatio nulla ē. Et vniuersis qui deū nō habent pecunia: amicitia: gloriā: facultates mundi seruiunt. et quicquid bona sūt temporalia: nō possunt cōsolari intrinsecus: quod cōsolabatur ille plenus sagina interiorē: et dicit ipsa sagina ructās. Dominus dedit: dominus abstulit: sicut domino placuit ita factū ē: sit nomē dñi benedictū. Ergo illis peccatoribus nō ē locus in his qui foris sūt: quia ibi patiuntur tribulationes: cōscia illos nō cōsolatur. Nō est bene illis secū: quia bene esse cū malo nō potest. Quisquis autem malus ē: male secū est. Torquetur necesse ē: sibi ipsi tormentū ē. Ipse enim pena sua: quae torquet cōscientia sua. Fugit ab inimico qui potuerit: a se quo fugiet. Ita quādam ex parte Bonati venerat ad nos accusatus: et excōmunicatus a suis: hic querens quod ibi perdi-

derat. Sed quia suscipi non potuit: nisi eo loco quo debuit: Non enim deseruit illam partem quasi integer apud ipsos: ut appareret eum non delectatione sed necessitate fecisse. Quia ibi ergo habere non potuit: quod querebat: querebat autem elationem et falsum honorem. et quod non inuenit quod ibi perdidit: et ipse periit. Benebat saucius et non consolabatur. Erant enim in conscientia eius aculei horribiles tacite. Leptauimus consolari eum de verbo dei: sed ille non erat de sapientibus formicis: quae sibi estate collegerunt vni hyeme viueret. Cum enim res sunt tranquille: tunc homo sibi colligere debet verbum dei: et recordere in intimis cordis sui: quemadmodum formica abscondit in cauenosis penetralibus labores estatis. Perestatem enim vacat hoc agere. Venit autem hyems: id est superuenit tribulatio: et nisi iustus inuenerit quod edat: necesse est fame disperat. Iste ergo sibi non collegerat verbum dei: superuenit hyems: non hic inuenit quod querebat: consolari nisi inde non poterat: de verbo autem dei nullo modo. Insuper apud se nihil habebat: foris quod querebat: non inueniebat. Ardebat indignationum et dolorum facibus: agitabatur mens eius violenter: et tam diu occulte: donec etiam erumperet in quosdam gemitus: ita ut inter fratres sonaret: et se audiri nesciret. Uidebamus et dolebamus vehementer: deus scit: tantas penas anime: tantas cruces: tantas gehennas: tanta tormenta. Qui pluribus apparuit impatiens locibus: si appareret humilis: possit esse ei locus salubris. Talis apparuit ut etiam proficeret. Neque hinc desperare debemus fratres de aliis qui forte elegerit veritatem: et non secuti fuerint necessitatem. Quisq; adeo enim de ceteris desperandum non est: ut nec de isto desperet: quod diu uiuit. De nullo enim uiuente desperandum est. Hoc ergo fratres ex occasione hac scire debuit charitas vestra: ne quis forte aliud vobis dicat. Nam subdiaconus eorum qui cum ei nulla questio commoueret: elegit catholicam pacem et unitatem: et illis dimissis venit: venit reuera sicut eligens quod bonum est: non sicut repudiatus a malis: sic acceptus est ut de eius conuersione gaudeamus: et eum vestris orationibus commendemus. Potens est enim deus qui eum faciat: etiam atque etiam meliorem. Ceterum de nullo pronuncianus est in aliquam partem: siue in bonam: siue in malam. Quod diu enim hic uiuitur: crastinus dies ignoratur:

Non confundentur in tempore malo: et in diebus famis saturabuntur: quoniam peccatores peribunt. Inimici autem domini statim ut gloriabuntur et exaltabuntur deficientes sicut fumus deficient. Ex ipsa similitudine rem quam insinuauit agnoscite. Fumus a loco ignis erumpens in altum extollitur: et ipsa elatione in globum magnum intumescit. Sed quanto fuerit globus ille grandior: tanto fit uanior. Ab illa enim magnitudine non fundata et solidata: sed pendente et inflata in auras: eque dilabitur: ut videas ipsam ei obfuisse magnitudinem. Quanto enim plus erectus est: tanto extensus: quanto diffusus undique in maiorem ambitum: tanto fit exilior et deficiens et non apparet. Inimici autem domini statim ut gloriabuntur et exaltabuntur: deficientes sicut fumus deficient. Be talibus dictum est: sicut iamnes et mambres resistunt Moysi: sic et isti resistunt ueritati: homines mente corrupti: reprobi circa fidem. Unde autem resistunt ueritati nisi inflatione tumoris sui: euntes in uentos: extollentes se quasi iustos et magnos. Quid autem de illis ait tanquam de fumo: Sed ultra non proficiet. Bementia enim eorum manifesta erit omnibus: sicut et illorum fuit. Inimici autem domini statim ut gloriabuntur et exaltabuntur: deficientes sicut fumus deficient. Feneratur peccator et non soluet. Accipit et non reddit: quid est? Non reddit gratiarum actionem. Quid enim a te uult deus: aut quid exigit deus: nisi quod tibi promisit. Et quanta accepit peccator: pro quibus non soluit. Accipit ut sit: accepit ut sit homo: multumque intersit inter ipsum et pecus. Accipit corporis formam: accepit in corpore distinctionem sensuum: ad uidentium oculos: ad audiendum aures: ad odorandum nares: ad gustandum palatum: ad contrectandum manus: ad ambulandum pedes: salutemque ipsam corporis. Sed adhuc ista et cum pecore habemus communia. Accipit etiam amplius: id est mentem que possit intelligere: que possit capere ueritatem: que possit iustum ab iniusto discernere: que possit indagare: desiderare: creatorem laudare: et iherere illi. Nec omnia accepit et peccator: sed non bene uiuendo: si reddit quod debet. Ergo feneratur peccator et non soluit: non reddit ei a quo accepit: non agit gratias: immo uero rependit mala pro bonis: blasphemias: murmur: aduersus

Alia lra.
† uero. † mor.
† honorificati
fuerint et exal-
tati. † quemad-
modum.

Alia lra.
† mutuariur.

Alia lra /
tribuet.

deū indignationē: ergo ille feneratur et nō soluit. **Iust⁹** aut miseretur et cōmodat. Ille q̄ nihil habet: iste habet. Videte egestatē: videte diuitias: Ille accepit et nō soluit: iste miseretur cōmodat. Abūdat illi. Quid si paup̄ ē: Etā sic diues ē: Tu tādē ad diuitias ei⁹ pios oculos intēde. Respi cis enī arcā inanem: cōsciam deo plenam nō respicis. Nō habet extrinsec⁹ facultatē: sed h̄z intrinsec⁹s charitatē. **De** charitate q̄ta erogat et si finit: Et enī si h̄z forl: facultatē dat ip̄a charitas ex eo qd̄ h̄z. Si aut si iuenit foris qd̄ det: dat beniuolētiā: p̄stat cōsiliū si pōt. Ad extremū si nec p̄silio: nec auxilio adiuuare pōt: v̄l voto adiuuat: v̄l orat p̄ cōtribulato: et forte magis ip̄e exaudif: q̄ qui porrigit panem. **H**abet sp̄ynde det: cui plenū pectus ē charitatis. Ip̄a est charitas q̄ dicif: et voluntas bona. Plus a te de⁹ nō exigit: q̄ qd̄ tibi int⁹ dedit. **C**lacare enī nō pōt volūtas bona. Nō enī habēs volūtatē bonā: et si numus tibi supsit: nō porrigis pauperi: ip̄i inter se pauperes p̄stant sibi de volūtatē bona: nō sunt inter se infructuosi. **V**ides cecū duci a vidente: qz numos nō habuit q̄s daret egēs: cōmodauit oculos nō habēti. **U**n̄ h̄ factū est: vt mēbra sua cōmodaret ei qui nō habet: nisi qz intus inerat voluntas bona: thesaurus pauperū. **I**n quo thesauro dulcissima requies: et vera securitas: ad ip̄m amittēdū: nec latro admittit: nec naufragiū metuit. **S**eruat secū qd̄ int⁹ habet: nud⁹ euadit: et plenus ē. **I**ustus q̄ miseretur et cōmodat.

Alia lra.
quia. tci.
hereditabūt

Quoniam benedicentes eū hereditate possidebunt terram. Sicut illum iustū: vere solū iustū et iustificatē: q̄ et pauper hic fuit: et diuitias magnas attulit: qui bus faceret diuites eos q̄s inuenit pauperes. **I**p̄e ē enī q̄ spiritus factō ditauit corda pauperū: et exinanitas aīas cōfiteō peccata: impleuit opulentiā iusticie: q̄ potuit diuitē facere piscatorē: dimittēdo retia sua: qd̄ habebat cōtēnētē: qd̄ nō habebat haurientē: **I**nfirmā enī mundi elegit de⁹ vt cōfundēt fortia: **E**t nō de oratore piscatorē: sed de piscatore lucrat⁹ ē oratorem. **D**e piscatore lucrat⁹ est senatorē: de piscatore lucrat⁹ ē impatorē. **Q**uoniam benedicentes eum possidebūt terrā hereditate: erunt eius cōheredes: terrā illam terrā viuētū: de qua dicif in alio psalmo: **S**pes mea es tu: portio mea in terra viuētium. **T**u es ip̄a portio mea inq̄t deo: et non dubitauit deū sibi

facere portionem. **H**ereditate possidebūt terrā. **M**aledicētes aut eū disperiet. **U**t aut benedicāt q̄ benedicant preitūz est eis. **N**ā ventū ē ad maledicētes: et facti sūt benedicētes: et iā sic disperierūt maledicētes eū: cū ei⁹ munere facti sūt benedicētes: quē et malo suo maledicebāt. **I**n bono autē ip̄ius benedicunt. **V**idete quid sequitur. **A** domino gressus hoīs dirigētur: et viā eius volet. **I**p̄e hō vt velit viā dñi: ab ip̄o dño dirigunt gressus eius. **N**ā si dñs nō dirigeret gressus hoīs: tam prauī erāt: vt sp̄ p̄ praua irēt: et semitas curuas sequēdo redire nō possent. **V**enit enī ille et vocauit et redemit: et sanguinē fudit. **H**oc p̄ciū dedit: hec bōa fecit: et mala passus ē. **A**ttēde q̄ deus fecerit: de⁹ est: attende q̄ passus sit: hō est. **Q**uis iste deus hō? **S**i tu o hō nō dimitteres deuz: nō fieret p̄ te deus hō. **P**arū tibi enī erat ad remunerationē vel ad donū eius: qz et hoīem te fecit: nisi et hō p̄ te fieret. **I**p̄e ē enī q̄ direxit gressus nostros: vt viā eius vellem⁹: **A** domino gressus hoīs dirigent: et viā eius volet. **J**am cū seq̄ris viā christi: nō tibi seculi p̄speritates pmittas. **P**er dura ambulauit: h̄ magna pmisit. **S**eq̄re: **N**oli tantū attendere q̄ iturus es: h̄ et quo ventur⁹ sis. **T**olerabis dura t̄palia: h̄ ad leticiā puenies sempiternam. **S**i vis sustinere laborez: attende mercedē. **N**ā et opariūz i vinea deficeret: nisi attēdēt qd̄ acceptur⁹ eēt. **L**ū at attēderis qd̄ sis accepturus: oīa tibi erunt vilia q̄ pateris: nec digna estimabis p̄ quibus illud accipias. **A**diraberis tātūz dari p̄ tanto labore. **N**ā vtiq̄ frēs p̄ eterna requie: labor etern⁹ subeund⁹ erat. **E**ternaz felicitatē acceptur⁹: c̄nas passiōes sustinere deberes. **S**z si eternū sustineres laborez: qm̄ venires ad eternaz felicitatē: **I**ta fit: vt necessaria t̄palis sit tribulatio tua: q̄ finita venias ad felicitatē ifinitā. **S**z plane frēs possit eē lōga tribulatio p̄ eterna felicitate. **V**erbi gr̄a: vt qm̄ felicitas nostra finēz nō habebit: miseria nostra et labor noster et tribulationes n̄re diuturne eēt. **N**am et si mille annoz eēt: appende mille annos cōtra eternitatē: quid appendis cum infinito q̄tū cunq̄ finitum: decem milia annoz decies centena milia: si dicendum est et milia milium: que finem habent: cum eternitate comparari nō possunt. **H**uc accidit: qz nō solum tēporalē voluit laborez tuū deus: sed etiā breuem. **P**aucorū dierum est

Alia lra.
rei desperab

bet tractatoria quā etiā gestis allegauit: cū litigarent de domo cū pcuratore illius qui p̄mittit ablata. Ergo p̄mo tractatori am de illo miserūt: cōquerentes: quia noluit ad illos exire. Hoc enim maxime conuesti sunt. Unde quō illis deus reddidit: quō de Leciliano dixerūt. Adira similitudo: noluit deus post tot annos reuoluere illis in faciem: quō gestū est: vt oīno vñ dissimulent: et quo effugiant nō iueniāt. Oblitos se dicerent q̄ gesta sunt ante: non eos deus sinit obliuisci: atq; vtinam valeat ad salutē. Nam misericordia sua fecit hoc deus: si considerēt quid sit factū. Ponite ergo vobis ante oculos fratres: vnitatē tunc orbis terrarū: vñ se isti diuiserūt aduersus Lecilianū. Ponite et mō p̄ez Bonati: vñ se maximianiste diuiserūt: aduersus Maximianū. Quō tunc illi Leciliano: hoc nunc isti fecerūt Maximiano. Propterea se et veriores donatistas: dicunt maximianiste: quare reuera facta maiorū suoz ipi mutauerunt. Sic enī erexerūt Maximianuz aduersus Maximianū: quō illi erexerūt Maiorinuz aduersus Lecilianū: et sic questi sunt isti de Maximiano: quō illi de Leciliano. Nam si meministis hoc dixerūt illi: quō ad eos exire noluerūt Lecilianus: memor p̄cie sue. Ille aut nouerat factionē eoz. Sic et isti p̄runt: quare noluit ad illos exire Maximianus. Quare Maximiano p̄cedit nosse factionē Maximianistaz: et Leciliano non p̄cedit nosse factionē Bonatistaz: Modū erat ordinatū Maximianus: crimina dicebātur de Maximiano. Venerūt ep̄i: voluerunt vt ad eos exiret: nō ē egressus: sic eoz indicat tractatoria actū inserta. Nō est egressus: non improbo: imo et laudo. Si aliquā factionē vidisti: nō debuisti ad factiosos p̄cedere: sed huare cāz tuā: meliori iudicio p̄tis tue. Restabat enim magna pars Bonati: vbi se posset purgare Maximianus: p̄pterea ad illos q̄ iā factionē p̄spirauerūt: exire noluit. Unde quō laudam p̄siliū tuū aduersus Maximianistas: bene attende et cām Lecilianī. Nō vis vt fratri: quō extraneo iudicare. Noluit exire: quō tibi dicēt: Isti factionē p̄spirauerūt p̄tra salutē meā: corrupti sunt aduersum me: si me illis cōmiserō: facio p̄iudiciū cause mee. Nō ad eos exibo: seruet causa mea meliorib⁹: et auctoritate grauiorib⁹. Bonū p̄siliū. Quid si hoc dixit Lecilianus: Quis laborabis tu: vt ostēdas que aduersus te istos p̄ alia lucilla cor

rupit: et forte nō inuēturus quō ille tūc vsq; adeo nouerat vt postea gestis apiret. Sed vidisti nescio quid occurrat: renūciatū ē tibi aliqd̄ metuēdū: p̄cedo timori tuo cautelā istā. Recte fecisti. ad tales nō p̄cedē te debas. Erāt enī aliq̄ q̄ d̄ te poterāt iudicare. Attēde nūc Lecilianū. Tu tibi suasti nūmiditā: ille orbē fraz: Sed si valē vis aduersus illū sentētias tunc Bonatistaz: valeant nūc aduersus te sine Maximianistaz. Ep̄i illū dānauerūt et te: quare postea egisti cām tuā: et obtinuisti ibi Maximianistas: sicut ille postea egit cām tuā: et obtinuit ibi Bonatistas. Quō ergo tūc factū est: videt an oculos miros et manifesto exēplo reuolutū: talia Maximianistas p̄queri de Maximiano: qualia omnes isti conquesti sunt de Leciliano. Adirū est fratres: quō moueor: quō deo gratias ago: quare vere misericordia dei ad istos si sapiāt illuminandos forma uit exēplū. Proinde si placet paululū frēs quare et hoc nobis deus in man⁹ dedit: audite conciliū Maximianistaz. Et cū tractaret: idē recitauit p̄ciliū Maximianistarū. Sanctissimis fratrib⁹ atq; collegis p̄ vniuersaz africā. Et cū recitaret: idē dixit: Lota vnitatis ipoz p̄ africā. Sed hic cū illis est catholica: In alijs aut orbis p̄tib⁹ ipi nō sūt cū catholica. Et cū tractaret idē sequētia recitauit iterum. Sanctissimis fratrib⁹ atq; collegis p̄ vniuersam africāz h̄ ē p̄ p̄uincia p̄cōsularē Numidiā Aduaritaniā. Bizacenā et Tripolim cōstitutis: sed et p̄sbyteris et diaconib⁹ vniuersis plebib⁹: i v̄itate euāgelij nobiscū militātib⁹. Victorin⁹ Fortunat⁹ et Victorian⁹ Adiggin⁹ Saturnin⁹ Costanti⁹ Lador⁹ Innocenti⁹: Cresconi⁹ Florentin⁹: Salu⁹: alius Saluinus: Bonat⁹: Hēmun⁹. Preteratus. Et cū recitaret idē dixit: Ipse ē Asfuran⁹: quē postea receperunt: eū qui i se dixit sententiā recepit postea. Et cū tractaret idē sequētia recitauit: Maximian⁹ Theodorus Anastasi⁹ Bonacian⁹ Bonatus. alius Bonat⁹ Pompei⁹ Pancracius Ianuarius Secūdin⁹ Pascasius Cresconius Rogacianus: alius Maximianus Benenat⁹ Baian⁹ Victorinus Buntasi⁹ Quintasius Felician⁹. Et cū recitaret idē dixit: Iste est Mustican⁹ qui adhuc viuit: sed forte alius est aliū de. Post ea subscribētes dicunt et loca vnde quisq; erat. Et cū retractaret idē sequētia recitauit. Salu⁹ Adiggin⁹ Proculus La

Cōcilium

Augustin⁹

Cōcilium

Augustin⁹

Cōcilium

Augustin⁹

Cōcilium

mide et dicant: ad nos non pertinet. Stylus i-
 cestus est: nescio quos ad communionem tuam
 admisisti: obesse potuit tam longe positus.
 Si ergo vobis obesse non vultis qui in Numi-
 dia est: quod carthagini sit: quod in africa sit: po-
 tuit obesse uniuerso orbi terrarum. Semp vni-
 se defendunt: inde se accusant: et nos excu-
 sant. Et cum tractaret idem sequentia: re-
 citauit. Aduertum nostrum penitus declinavit.
 Et cum legeret idem dixit. Quid illi questi
 sunt de Ceciliano? Et cum retractaret se-
 quentia recitauit. Qui usquequaque rebelli-
 alo recalcitras male permisit inducta mul-
 titudine perditorum. Et cum recitaret idem dixit:
 In hoc plus est. Hec de Ceciliano non dixe-
 runt illi: videte quod. Et cum tractaret idem se-
 quentia recitauit. Atque impetrat officiali-
 bus Basilicarum ianuas obsedissent. Et
 cum recitaret idem dixit: Ne intrarent epi.
 Et cum tractaret idem sequentia recitauit.
 Qui ingrediendi nobis atque agendi solentia
 interdicerent facultatem. Hec si episcopum conue-
 nit facere: si christianis licet admittere: si he-
 euangelia prestant: prebet aut iudicet quis
 quis amator aut assertor est veritatis. Hoc
 enim nobis infligit frater aliquis prius: quod
 nunquam faceret alienus. Et cum legeret idem
 dixit. Quid opus est pluribus: dicunt multa et da-
 nat hominem: sed damnationem iam ipsam lega-
 mus. Et cum tractaret idem recitauit. Be-
 creuimus omnes sacerdotes dei presente spi-
 ritu sancto hunc eundem Primum: primo quod
 super viuos episcopos alios subrogauit: quod in-
 cestos cum sanctorum communione miscuerit: quod per-
 sbyteros ad conuersionem in eadem strin-
 gere temptarit: quod fortunatum presbyterum
 in cloacam fecerit mitti: cum egrotantibus ba-
 ptismo succurrisset: quod communionem Be-
 metrio presbytero denegauit: ut cogeret fili-
 um abdicare: quod idem presbyter obiurgatus
 sit quod episcopos hospitio suscepisset: quod
 supradictus Primum multitudinem mi-
 serit: que christianorum domos euerteret: quod
 obsessi sunt epi simul et clerici: et postea ab
 eius satellitibus: lapidati sunt: quod in basi-
 lica ceteri sunt seniores: quod indigne ferret
 claudianistas ad communionem admitti: quod
 innocentes clericos putauerit esse damnandos:
 quod se nobis audiendum noluerit exhibere:
 cum basilicarum fores ne ingredere mur
 multitudinis et officialibus incluserit: quod lega-
 tos a nobis ad se missos iniuriose reicerit: quod
 loca multa vi primo. de hinc aucte iudicia-
 ria usurpauit. Et cum legeret idem dixit.

Cocilius.
Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

Pretermittor ablatorum cum Paulus Aplos di-
 cat: Audet quis vestrum aduersus alium negocium
 habere iudicari apud iniustos et non apud
 sanctos: Videte quale illi crimine obijerit
 quia non apud episcopos agere voluit de locis
 sed apud iudicem. Et cum tractaret idem se-
 quentia recitauit. Preterea alia illecebra
 eius admittit: que per honestate filii nostri si-
 luimus a sacerdotali choro perpetuo esse dana-
 tum: decreuimus: ne eo palpato dei ecclesia: aut
 stagioc: aut aliquo crimine maculet. Quod
 idipsum Paulus Aplos exhortat et admo-
 net: Precipimus autem vobis fratres in nomine
 domini nostri Iesu christi ut discedat ab om-
 ni fratre inordinate ambulante: atque adeo
 non in memores puritatis ecclesie: producibile ex-
 istimauimus omnes sanctos sacerdotes et
 omnes clericos et omnes populos qui se christia-
 nos meminerunt: hac nostra tractatoria com-
 moneri: ut omnes eius communionem: utpote
 damnati diligenti cura horreat. Ipse enim
 de suo interitu rationem reddet: qui hoc no-
 strum decretum non audiendo temptauerit vi-
 olare: Placuit sane nobis et spiritui sancto
 quod episcopi tardis aduertendum referret sub-
 eo: ut quibus sacerdotum sue: vel clericorum sa-
 lutis in memores a die damnationis supra-
 dicti Primum: id est: a die octaua kalen-
 darum Ianuarum natus a Primumi dam-
 nati communionem recesserint: tali sententia con-
 stringant. Laici quoque nisi se a supradicto
 die damnationis illius: intra die pasce fu-
 ture ab eius consortio separauerint: non posse
 queque nisi per penitentiam siquidem meminerint
 ecclesie reformari. Victorius munacianus
 episcopus subscripsi. Fortunatus dionisianensis episcopus
 subscripsi. Victorianus carcabinensis episcopus
 subscripsi. Florentius ab adrumetu episcopus
 subscripsi. Adigginus belephatarie episcopus
 subscripsi. Innocentius thebaltensis episcopus
 subscripsi. Adigginus pro collega meo Saluiano
 presbitano episcopo subscripsi. Saluius ausauensis
 episcopus subscripsi. Bonatus sabratenensis
 episcopus subscripsi. Gemellus anathabeis
 episcopus subscripsi. Et cum legeret idem dixit.
 Ex ipsis damnatoribus subscripsit et
 Preteratus assuritanus et Felicianus
 Adusticanus. Et cum tractaret
 sequentia recitauit. Preteratus assurita-
 nus episcopus subscripsi. Adaximianus stabaten-
 sis episcopus subscripsi. Bacianus camicetes-
 sis episcopus subscripsi. Bonatus fissianensis
 episcopus subscripsi. Theodorus vsulensis
 episcopus subscripsi. Victorianus iubete
 collega Agnosio episcopo subscripsi. Bonatus
 cebresutanus

Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

ep̄s subscripsi. Mathalicus thelensis ep̄s
 subscripsi. Pomponi^o macrianensis ep̄s
 scripsi. Pancraci^o balianensis ep̄s scripsi.
 Januarius aquenensis ep̄s scripsi. Secū-
 dus iacōdianensis ep̄s scripsi. Pa-
 scasius a vico augusti ep̄s scripsi. Cres-
 cōiustianē ep̄s scripsi. Rogatian^o ep̄s
 scripsi. Maximiā^o crūminē ep̄s scripsi.
 Benenar^o tugucianensis ep̄s scripsi.
 Ritan^o ep̄s scripsi. Baiā^o tiguale-
 nsis ep̄s scripsi. Victorin^o leptimagine-
 nsis ep̄s scripsi. Buntasi^o benefens^{is} ep̄s
 scripsi. Quintasi^o captensis ep̄s scripsi.
 Felicianus mustican^o ep̄s scripsi.
 Victorian^o ex delegatiōe scripsi. Mag-
 gan^o ep̄s scripsi. Latin^o mugiensis ep̄s
 scripsi. Proculus girbitan^o ep̄s scripsi.
 Heliadius tuldritan^o ep̄s scripsi.
 Bonatus fabratē ep̄s p̄ fratre z collega
 meo Maximo scripsi. Proculus gir-
 bitan^o p̄ collega meo Ballono scripsi.
 Secūdianus pristanensis ep̄s scripsi.
 Bonat^o samurdacens^{is} ep̄s scripsi. Betu-
 licus victorianensis ep̄s scripsi. Anni-
 bonius rob. autensis ep̄s scripsi. Item
 Anniboni^o peti^o a collega meo augēdia-
 rensis ep̄s scripsi. Tertullus abiten-
 nsis ep̄s scripsi. Primitian^o ep̄s scripsi.
 Secūdin^o arulianensis ep̄s scripsi.
 Maxim^o pitanensis ep̄s scripsi. Cres-
 centian^o niurenensis ep̄s scripsi. Bona-
 tus belmēnsis ep̄s scripsi. Perseueran-
 tius tebertin^o ep̄s scripsi. Faustini^o bi-
 nensis ep̄s scripsi. Victor altiburinā^o
 ep̄s scripsi. Dēs numero quinquaginta
 tres. Et cū recitaret idē tractans dixit.
 Paululū dignamini aduertere. Hec ē dā-
 natio tua dicim^o illi. Quid vis: hēat boni
 pōd^o an nō hēat. Ego faueo: Proxus di-
 co: quia isti oēs falsa in te dixerunt: z audi-
 vī credaz: qz apud alios iudices obtinui
 si cām tuā: z isti dānati sūt. Si ergo te p̄-
 p̄tērea credo innocentē: qz nō exiēs ad facti-
 olos: alibi ostendū innocentia tuā: vt illi q̄
 te dānauerūt: dānationē mererēt. Signare
 acceptare Lecilianū innocentē dānatū: qz
 noluit exire ad maiores tuos: z sic hūabat
 cām suā orbi frarū: quō tu obfuaisti p̄ filio
 Numidarū. Si innocentem te reddidit se-
 des bagaitana: quāto pot^o illū sedes apo-
 stolica: Aut vis vt valeāt q̄ p̄mo dānaue-
 rūt: Si valēt p̄tra te valēt. Nā illi p̄tra Le-
 cilianū nec valēt nec valebūt: tñ qd cōtra
 te iudices attēde. Jā h̄ audent dicere: Sz

Augustin^o.

nos qui postea dānauimus Maximiāni-
 stas plēs eram^o. Valeat ergo snia vestra i
 Felicianū. z valeat illoz i Lecilianū: vbi
 bagaitanū p̄siliū fecerūt: z iā Felicianū dā-
 naueūt. Adō iniust^o est Felicianus: aut no-
 cens recept^o est: aut innocēs dānat^o ē. Si
 ergo nocentē recipis p̄ pace Bonati: cede
 oib^o gentib^o p̄ pace chusti. Si aut p̄ erro-
 rē vestrū innocēs dānat^o est: errare potue-
 rūt trecēti decē dānantes Felicianū: z nō
 potuerūt errare septuaginta dānantes Le-
 cilianū. Quid ergo dicit: Lū audierūt vo-
 bis dici: prius vos dānauerūt Maxima-
 niste: recurritis z dicitis: si nos plures era-
 mus qui dānauim^o Maximiānistas. Ad-
 vtrūqz vob cito respōdet: qz z illi vestri p̄-
 res dānauerūt Lecilianū. Si priores va-
 lent: cedāt Primitianiste p̄silio Maxima-
 nistaz. Si plures: cedāt donatiste orbi fra-
 rū: nihil esse arbitror iustus. Pauci sunt
 Maximiāniste: sed priores sūt. Reus re-
 um nō facit: si hoc putas: quō dānat^o dam-
 nare potuisti: z qz inter damnatores: z ipe
 scriptus est: nec seruauerūt illi locū cāz di-
 cēdi. Aliter aut Lecilian^o. Seruatus ē illi
 locus hoīs causā dicētis: sicut habz ipa se-
 tētia: qz nec i cōionē receptur^o ē nisi purga-
 t^o. Iste aut iueit hic a iudicib^o dānat^o. ille
 inter iudices damnās: sed fuerit ista equi-
 tas bagaitani cōsiliū. Proxus totū cōce-
 dim^o. Male te dānauerūt Maximiāni-
 ste. Male dānauerūt z illi priores vri Le-
 cilianū. Tu purgasti te apud bagai: pur-
 gavit se ille in trāsmarino iudicio. Cōfen-
 sit huic iudicio vniuersus orbis terrarū.
 Quid dicturus es: Plures nos sumus q̄
 Maximiāniste. Estote plēs. Be nūero ḡ
 agam^o. Videte quātū intersit. Absentē te
 dānauerunt Maximiāniste: cū ad eos ex-
 ire noluisses. Hoc qdē sile: sic z illi damna-
 uerūt absentē Lecilianū cū factionē eorū
 deuittasset: s̄ tu rursus in absentes illos fe-
 cisti dici sentētias i p̄silio Bagaitano. At
 vero Lecilian^o p̄s̄is aduersario p̄ntē pur-
 gatus est. Beinde alia magna differentia
 iudices Numidas apd quos te purgares
 tu ipe audisti: tu p̄stituit: Maximiāniste
 illos nō petierūt. Apud eos aut a Lecilia-
 no Bonat^o vict^o est: quos ps Bonati iu-
 dices postulauerat. Rūdet tibi mō Ma-
 ximiāniste z iure dicūt: Nos p̄mo venim^o
 ad te de puincia tua: de diocesi ad te p̄ti-
 nētis ep̄i: z voluim^o audire cām tuā. Lou-
 tempstisti nos: nō ad nos existi. Si timuisti

nrm iudiciū: vel sum iudices eligerem. nō
ires ad q̄s tu velles. Quātū infit videte.
Lūc aut̄ ipi donatiste lris suis iperatores
petierūt: vt decerneret iudices. Improbā
uerūt eos apud q̄s victi sūt: q̄s atēq̄ vice
rēt: postulauerūt: dati sūt alij ad eoz peti
tū: et ibi victi sūt. Appellauerūt ad ipatorē:
et ibi victi sūt. Seml̄ vict̄ absēs ē maximā
nustā: tacet: et ter vict̄ p̄ns dōatista n̄ tacet.
S̄z d̄ nūero ptēdis cū maximianistis vt di
xi: faueo tibi: trecētū decē p̄les sūt q̄s cētū:
vel q̄t fuerūt q̄ dānauerūt a pte Maximia
ni. Maximianū: milia epoz per orbē terraz
q̄ dānauerūt a pte Cecilianī Bonatiz.
Nihil pōderis ap̄d te h̄re putas. S̄z dictu
rus es mihi: Nūqd̄ Bonatistas milia epi
scopoz dānauerūt de toto orbē terraz:
Optie nō dānarūt: Quare nō dānarūt:
Quia iudicio nō interfuerūt: si iudicio nō
interfuerūt: p̄pterea nō dānauerūt: qz cāz
illā penit̄ nescierūt. Ab inocētib̄ quare te
separasti. Venit huc ad te d̄ orbē fraz ba
ptizat̄ quē vis sbaptizare: et te iā letale my
steriū exercētē: et volētē iterare: qd̄ seml̄ da
tur et n̄ amittit̄: adit cū magna voce et genu
tu et dicit tibi: qd̄ est qd̄ vis facere: rebapti
sare me. Aut nescio q̄s mesopotamen̄: ne
scio q̄s syrus: nescio q̄s pōtic̄ vel lōgic̄ cō
stitut̄. R̄ndes: qz n̄ habes baptismū. dic il
le. q̄re. lege epl̄as pauli ad me datas. Veit
nescio q̄s de galacia: d̄ pōto: veit nescio q̄s
de philadelphia: ad q̄s ecclias Jobes scri
psit. Venit a colossis: venit a philippis: a
thessolōica: Ego et dic̄ n̄ habeo baptismū:
ad quē scripsit Apl̄s: p̄ quē tu bēs: et aude
legere epl̄am meā: q̄ detestaris pacē meā.

**Sermo Tertius de tertia parte
eiusdem psalmi.**

Pars nouissima psalmi huius in dis
cussa vobiscū: et intractata remā
serat. Proinde sicut vido nō qui
de scdm̄ dispositionē nostrā: h̄ tñ non p̄ter
dispositionē suā: ad reddendū debitū nos
dñs reuocauit. Intēti ergo estote fratres:
vt si possum̄ deo adiuuāte: vel mō solua
mu sqd̄ nos debere cognoscim̄. Quis ē
qui dic̄ qd̄ mō cantauim̄? **Iuuenis
fuit et seniuit: et nō vidi iustū dereli
ctū: nec semen eius querēs panes.**
Sic q̄si viī hō loq̄t. Q̄ multuz tps ē etas
vni hōis: Et qd̄ magnū ē: vt hō positus
ī vna aliq̄ pte fraz p̄ totaz vitā suā: tā bre
uē: q̄ hūana vita breuis ē: q̄ suis ad sene
ctutē a iuuetue ptuenerit: nō viderit iustū

Alia lra.
i Junior.
tetenim.

derelictū: nec semē ei⁹ q̄rēs panē. Nō ē mi
rādū. Potuit em̄ fieri: vt añ vitā ipi⁹ fuis
set aliq̄s iust⁹ q̄rēs panē: potuit fieri ī alia
pte terraz non vbi ip̄e esset. Beinde aliud
qd̄ mouet audite. Ecce vnusq̄sq̄ in vob̄ q̄
forte iā seniuit: respiciēs cursus etatis sue:
iā pactos sibi: vbi cogitatōe vsat⁹ fuerit: ī
his q̄s nouit: forte nō ei occurrit iust⁹ q̄rēs
panē: aut fili⁹ iusti q̄rēs panē: h̄ tñ respicit
ad scpturas diuinas: et iuenit angustatū iu
stū: et famē passū ī regiōe sua: mutasse aliā
regionē: Inuēit et filiū ipi⁹ Isaac eiusdē fa
mis cā: ī alias ille regiones q̄rētē panē: Et
quō erit verū nūq̄ vidi iustū derelictū: nec
semē ei⁹ q̄rēs panē: Et si verū h̄ iuēit ī spa
cio vite sue: alit̄ tñ iuenit ī lectōne diuina: q̄
fidelior ē q̄ vita hōim. Quid ē faciamus?
Adiuuēt nos pia studia v̄ra: īspiciam⁹ in
his vsib⁹ psalmi volūtate dei: qd̄ nos itel
ligere velit. Adet⁹ ē em̄ ne vnusq̄sq̄ īfirm⁹:
nō capiēs spūaliter intelligē scpturas: eat ī
exēpla hūana. Videat aliq̄n bonos suos
dei esse ī necēte aliq̄: et ī op̄ia q̄rendi panes:
maxie et Paulū Apl̄m cogitet q̄ dic̄: In fa
me et siti: ī frigore et nuditate: et scandalizet
ap̄d seipm̄ dicēs: certe verū est qd̄ cātavi:
certe vez ē qd̄ ī ecclia stās tā deuota vo
ce p̄sonur: nūq̄ vidi iustū derelictū: nec se
mē ei⁹ q̄rēs panē. Fallūt nos scpture: di
cat ap̄d se et dissoluāt oīa ei⁹ mēbra ab ope
re bono: q̄b⁹ mēbris ītrinsecus: qd̄ est gra
ui⁹ et in interiore hōie resolutū: iā desistat ab
ope bono: et dicat sibi. Ut qd̄ bñ opoz: Ut
qd̄ panē meū frāgo esuriēt: et nudū vestio:
et sine tecto īduco ī domū meū: attēdēs ad
id qd̄ scptū ē: nūq̄ vidi iustū derelictū: nec
semē ei⁹ q̄rēs panē: cū videā tot hōies be
ne viuētes plerūq̄ fame laborātes: S̄z si
forte erro ego: vt tā illū q̄ bñ viuūt: q̄ q̄ ma
le viuūt putē bñ viuere: et aliter illū nouit de
us: id est iniquū esse quē ego iustum puto:
qd̄ facio de abraā quem iustū ip̄a scptura
cōmēdat: Quid facio d̄ ip̄o Apl̄o Paulo
q̄ dic̄: Imitator es mei estote: sicut ego chri
sti. An vt etiam ego sim ī malis que ille p̄
tulit ī fame et siti: ī frigore et nuditate: Ita
cogitatē: et vt dixi dissolutū mēbris oib⁹ ite
riorib⁹ a facultate opis boni: possum⁹ ne
frēs tāq̄ paliticū tollere: et ap̄ire tectū scri
pture h⁹: et eū s̄mittē ad dñm. Uidet̄ em̄
qz obscurū est. Porro si obscurū est: tectū
est: et paliticū quendam aio intueor: et hoc
tectū video: et sub hoc tecto video: et chri
stū latere agnosco. Faciā quātū possum⁹ qd̄

laudatū est in illis: qui ap̄to tecto ad chri-
 stū paliticū s̄miserūt: vt dicēt illi: Cōstās
 esto fili: remissa sunt enī tibi peccata tua.
 Sic enī fecit interiorē hoīem saluū a para-
 lisi: remittēdo peccata sua: ⁊ p̄stringēdo fi-
 dē. Sed erant ibi hoīes: qui nō habebant
 oculos ad videndū interiorē paraliticū
 iam esse sanatū: ⁊ medicū curantē putave-
 rūt blasphemantē. Quis est hic inquit: q̄
 peccata dimittit: Blasphemat iste. Quis
 potest dimittere peccata: nisi solus de⁹: Et
 quia ille erat deus: talia cogitātes audie-
 bat. Hoc verbū de deo cogitabāt: sed de-
 um p̄sentē nō videbant. Fecit ergo ille me-
 dicus aliquid: ⁊ i corpe paralitici: vt ⁊ illo-
 rum qui talia dixerūt: interiorē palisim sa-
 naret. Fecit enī qd̄ viderēt: ⁊ dedit qd̄ cre-
 derent: Eia ergo quisq̄s es tā infirm⁹ ⁊ lā-
 guēs corde: vt attēdens hūana exempla:
 velis a bonis operib⁹ desistere: ⁊ palisi q̄-
 daz interiorē dissolut⁹ es: Hūc ḡ si possu-
 m⁹: ap̄erto isto tecto s̄mittamus ad deū.
 B̄ns enī ip̄e in corpe suo qd̄ ē ecclia: iuni-
 or fuit primis t̄pib⁹: ⁊ ecce iā senuit. Most⁹:
 ⁊ agnoscitis: ⁊ intelligitis: qz in hoc positi
 estis: ⁊ ita credidistis: qz caput nostrū chri-
 st⁹ ē: corpus capitis illi⁹ nos sum⁹. Nūq̄d
 soli nos: ⁊ nō etiā illi qui fuerūt añ nos. Qui-
 nes qui ab inicio seculi fuerunt iusti: caput
 christum habēt. Illuz enī ventuz esse cre-
 diderūt: quē nos venisse iam credim⁹: ⁊ in
 ei⁹ fide ⁊ ipsi sanati sunt: in cuius ⁊ nos: vt
 cēt ⁊ ipse totius caput ciuitat̄ hierl̄m: om-
 nibus cōnumeratis fidelib⁹: ab initio vsq̄
 in finē: adiunctis etiā legionib⁹ ⁊ exerciti-
 bus angeloz: vt fiat illa vna ciuitas sub
 vno rege: ⁊ vna quedā puīntia s̄b vno im-
 p̄atore: felix in p̄petua pace ⁊ salute: lau-
 dans deū sine fine: br̄a sine fine. Corp⁹ au-
 tē christi qd̄ est ecclia: tāq̄ vn⁹ qdā hō p̄-
 mo iunior fuit: ⁊ ecce iam in fine seculi ē in
 senecta pingui: qm̄ d̄ illa dictū est: Adhuc
 multiplicabit̄ in senecta pingui: multipli-
 cata est sup̄ oēs gentes: ⁊ ipsius vox est at-
 tendētis: quasi vnus hoīs primā etatē su-
 am: ⁊ istā nouissimā respiciēt̄ p̄ omnia: qz
 oēs etates notas habet p̄ scripturas: ⁊ a t̄
 exultās ⁊ monēs: Junior fui primis t̄pib⁹ se-
 culi: ⁊ ecce senex sū: etiā nouissimistēpori-
 bus seculi: ⁊ nūq̄s vidi iustū derelictū: nec
 semen eius q̄rēs panē. Agnouim⁹ hoīem
 iuniorē et senem: ⁊ tanq̄ ap̄to tecto pueni-
 mus ad christū. Sed quis est iust⁹: qui nō
 est visus derelictus: nec semen eius q̄rens

panē: Si intelligis panē: intelligis illum.
 Panis est enī verbū dei: qd̄ nunq̄s ab ore
 iusti discedit. Nā ⁊ in capite suo iustus iste
 tēptatus: hoc respōdit. Quē enī ip̄i dño di-
 abolus ait esuriētī: ⁊ famē patiētī: B̄ic la-
 pidibus istis vt panes fiāt: r̄ndit: Nō i so-
 lo pane viuūt homo: sed i omni verbo dei.
 Be inde fratres mei attendite: qm̄ faciet iu-
 stus voluntatē dei: Semp̄ enim facit: ⁊ se-
 cundū voluntatē ei⁹ viuūt. Volūtas dei de
 corde ei⁹ nō recedit: quia volūtas dei: ipsa
 est lex dei. Et quid dictū est de tali: Et i le-
 ge eius meditabitur die ac nocte. Panes
 istum manducas vna hora ⁊ dimittis: pa-
 nes illū verbi die ac nocte. Quādo enī au-
 dis: aut qm̄ legis: manducas: qm̄ inde cogi-
 tas: ruminas: vt sis aīal mūdū: nō imūdū:
 Quod significat etiā sapiētia p̄ salomonē
 dicens: Thesaurus desiderabilis requie-
 scit in ore sapientis: vir autē stultus glutit
 illū. Quid enī glutit: Ut non in illo appa-
 reat quod vorauit: oblitus est quod audi-
 uit. Qui autem non est oblitus: cogitat: et
 cogitando ruminat: ruminando delectat.
 Unde dicit: Cogitatio sancta fruabit te.
 Et ecce si seruat te in ruminatione panis
 huus sancta cogitatio: nunq̄s vidisti iustū
 derelictū: nec semen eius querens panes.
Lota die miseretur ⁊ feneratur.
 Feneratur quidē latine dicitur: et qui dat
 mutuum: et qui accipit. Planius hoc autē
 dicitur: si dicamus fenerat. Quid ad nos:
 quid grāmatici velint: Adelius in barba-
 rismo nostro vos intelligit: q̄s in nostra di-
 scritudine vos deserti eritis. Ergo iustus
 iste tota die miseret: ⁊ fenerat: S̄z nō gau-
 deant feneratores. Inuenimus enim quē-
 dam feneratores: sicut inuenimus quen-
 dam panem. vt vbiq̄ ap̄erto tecto perue-
 niamus ad christum. Nolo sitis fenerato-
 res: et ideo nolo: quia deus non vult. Nā
 si ego nolo: ⁊ deus vult: agite. Si autē de⁹
 non vult: etiam si ego vellē: malo suo age-
 ret qui ageret. Unde apparet deum hoc
 nolle: B̄ictum est alio loco: Qui pecuniā
 suam non dedit ad vsuram. Et q̄s detesta-
 bile sit: ⁊ q̄s odiosum: q̄s execrandum: pu-
 to quia et ipsi feneratores nouerūt. Rur-
 sus autez ego ipse: immo deus noster: qui
 te phibz eē feneratōrē: iubet te eē fenerato-
 rē. Et dicit tibi: fenera deo. Si feneras ho-
 mi: hēs spez: Et si feneras deo: spez nō ha-
 beb. Si feneraueri hoī: id ē mutūā pecuniā
 tuaz dederis: a quo aliqd̄ plus: q̄s dedisti

expectes accipere: nō pecuniā solā: sed ali-
quid plus q̄ dedisti: siue illud triticū sit: si-
ue vinū: siue oleum: siue quodlibet aliud:
si plusq̄ dedisti expectas accipere fenera-
tor es: et hoc improbādus nō laudādus.
Quid ergo inquis facio: vt sim vtilis fe-
nerator: Attēde qd̄ facit fenerator. Adm̄
vult dare: certe et pl̄ accipe. Hoc fac et tu:
da modica: accipe magna. Et de q̄ late
crescat fenus tuū. Ba t̄palia: accipe eter-
na: da terrā accipe celū. Et cui dabo forte
dicis: Ip̄e dñs p̄cedit quē feneres: qui ti-
bi iubebat ne fenerator sis. Audi scriptu-
rā: quō feneres dñm. Fenerat inquit dñm
qui miseret paup̄is. Nō em̄ eget a te dñs:
sed habes aliū qui a te eget. Illi porrigi-
t: ille accipit. Nō em̄ habet paup̄: qd̄ tibi re-
tribuat: et tñ ip̄e vult retribuere: et nō iueit
qd̄: sola i illo remanet beniuolētia orādī p̄
te. Cū aut̄ paup̄ orat p̄ te: tanq̄ deo dicit:
Bñe mutuū accipi: fidei me: Proin-
de et si nō tenes paup̄ē redditorē: si idoneū
tenes fideiussorē. Ecce deus tibi de sc̄ptu-
ra sua dicit: da secur̄ esto: ego reddā. Quō
solēt dicere fideiussorē: Quid dicā: Ego
reddo: ego accipio: mihi das. Putam̄ ne
et hoc dicit de⁹: ego accipio: mihi das. Pla-
ne si deus xp̄s qd̄ non dubitat: ip̄e dixit:
Esuriui et dedisti mihi māducare: Et cū il-
li dicerēt: Quā te vidim⁹ te esurientem: vt
ostēderet se paup̄ū fideiussorē: oīm mēbro-
rū suorū sponzorē: qz ille caput: illi mēbra:
Et cū accipiūt mēbra: caput accipit: cū vni
inquit: ex his minimis meis fecisti: mihi fe-
cisti. Eya auare fenerator: vide qd̄ dedi-
sti: vide qd̄ acceptur⁹ es. Si dedisses pau-
cam pecuniā: et ille cui dederas p̄ pua pe-
cunia tua: daret tibi magnā villā incōpa-
biliter amplius valentē: q̄ tu pecuniaz de-
deras: quātas gratias ageres: quāta leti-
cia tollerēt: Audi quā possidēz det quē
fenerasti: Venite bñdicti patris mei p̄cipi-
te. Quid: Qd̄ dedistis: Absit. Terrena de-
distis q̄ si nō dedisset in terra putrescerēt.
Quid em̄ inde factur⁹ eēs si nō dedisset:
Qd̄ piturū erat in terra: seruatū est i celo.
Ergo qd̄ seruatū est: hoc accepturi sumus:
Seruatū est meritū: fact⁹ est thesaur⁹ tuus
meritū tuū. Nā vide quid sis accepturus.
P̄cipite regnū qd̄ vobis paratum ē ab
initio mūdi. Cōtra: illi qui fenerare nolue-
rūt: quid audiēt: Ite i ignē eternū qui pa-
ratus est a diabolo et angelis ei⁹. Et quid
vocat regnū qd̄ accipim⁹: Attēdite seq̄n-

tia. Isti ibūt in cōbustionē eternā: iusti au-
tē i vitā eternā. Ad hoc ambite: s̄ emite:
ad hoc fenerate: habetis ch̄istū in celo se-
dentē: in terra petentē: inuenim⁹ quō fene-
ret. Iust⁹ tota die miseretur et fenerat. Et
semen eius in bñdictione erit. Et hic nō
occurrat carnalis cogitatio. Et de-
mus multos filios iustorū fame mouentes:
quō ergo semē ei⁹ in bñdictione erit: Semē
eius reliquie ei⁹: vñd hic seminat: et postea
metet. Nāqz ap̄ls dicit: Bonū aut̄ facietes
nō deficiam⁹: tpe em̄ suo metem⁹ infatiga-
biles. Itaqz dñs tps habemus ait: opeimur
bonū ad oēs. Hoc est semen tuuz: qd̄ erit
in benedictione. Terre cōmittis: et t̄to am-
plius colligis: ch̄isto cōmittis et p̄des: U-
de ip̄m semen expressius noiātū ab Ap̄lo
cū d̄ elemosynis diceret: s̄ em̄ ait: Qui p̄-
ce semiat: p̄ce et metet: et q̄ semiat i bñdicti-
one d̄ bñdictionib⁹ et metet: s̄ laboras forte
cū semias: et doles cū misererit: qz miser⁹
vides. Meli⁹ em̄ aliqñ nō habebim⁹ qui-
bus ista dem⁹. Cū oēs incorruptiōe cōmu-
tabunt: nullus esuriet cui porrigas panē:
nlls sitiet cui des potū. Null⁹ nud⁹ erit quē
vestias: nlls pegrin⁹ quem suscipias. Hic
autē inf̄ crūnas: tēptationes: dolores: ge-
mit⁹ mittim⁹ semē. Sed respice ad psalmū
aliū: eūtes ibāt et flebāt mittētes semīa sua.
Attēde qz semē ei⁹ in bñdictione erit. Ve-
niētes aut̄ venient cū exultatiōe: portates
manipulos suos. Et de ergo quid sequit⁹: et
noli esse piger. Declina a malo et fac
bonū. Noli tibi putare sufficere si nō ex-
polias vestitū. Nō expoliādo em̄ vestitus
declinasti a malo: sed noli arefcere et steril-
esse: sic noli spoliare vestitū: vt vestias nu-
dū. Hoc est em̄ declinare a malo et facere
bonū. Et qd̄ inde habebō: dicitur es. Itaqz
tibi cōmēdauit ille quē feneras: quid tibi
dabit: Vitā et nā dabit tibi: da illi secur̄.
Audi et id qd̄ sequit⁹. Declina a malo et fac
bonū. Et inhabita in seculū seculo-
rum. Et noli putare cuz das qd̄ nemo te
videat: aut qz deserit te de⁹: qñ forte dede-
ris pauperi: et p̄secutū fuerit aliq̄s dānuz:
aut aliqua tristitia rei amisse: et dicas tibi:
qd̄ p̄fuit bona me fecisse opa: Puto non
amat de⁹ hoies qui benefaciūt. Unde ista
vestra sit murmuratio: vñ iste strepit⁹: nlls
quā abundant iste voces: Unusq̄sqz mō
cognoscit has voces: aut in ore suo: aut
in ore vicini sui: aut in ore amici sui. Bele-
at illas deus: et extirpet spinas de agro

Alia fra.
i illius.

Alia fra.
i seculi.

suo: plantet frugē bonā: et arborē fructife-
 ram. Quid enī tristat es o homo: quod de-
 disti paupi: et alia perdidisti: Nōne vides quod
 perdidisti quod nō dedisti: Quare nō respicis
 ad deū tuū: Ubi est fides: Quare sic dor-
 mit: Excita illā in corde tuo. Attēde quid
 tibi dixerit ipse dñs: quā te ad huiusmōdi bo-
 na opa exhortabat: Facite vobis sacculos
 nō veterascētes: thesaurū nō deficientē in
 celis: quo fur nō accedit. Hoc ergo cōme-
 mora quā plangis in dāno. Quid ploras
 stulte pravi cordis: aut non sani cordis?
 Quare perdidisti: nisi quod mihi nō cōmoda-
 sti: Quare perdidisti: Quis tibi abstulit: Re-
 spōdebis fur: Nōne hoc te premonuerat
 ne ibi poneret quo fur possit accedere. Si
 ergo dolet qui perdidit: hoc doleat quod nō ibi
 posuit vñ pure nō potuit. **Qm̄ domi-
 nus amat iudicium et non derelin-
 quet sanctos suos.** Quā patiunt labo-
 res sancti: nolite putare quod nō iudicat deus:
 aut puerse iudicat. Qui te mohet vt iuste
 iudices: ipse puerse iudicaturus est: Amat
 ille iudiciū: et nō derelinquet sc̄tōs suos: S̄
 quō: Sic abscondita est ap̄d illū vita sc̄tōz:
 vt qui mō laborāt in terra: quā tpe hyemis
 arbores nō hñtes fructū et folia: illo appa-
 rente tāq̄ nouo sole exorto: illud quod in ra-
 dice viuebat: in fructib⁹ appareat. Amat
 ergo ille iudiciū: et non derelinquet sc̄tōs
 suos: sed laborat sc̄tūs in fame: nō illū de-
 relinquet deus. flagellat oēm filiū quē reci-
 pit. Cōtemnis illū quā flagellat: expauescit
 quā dicit. Unde enī flagellat: Pressurā tē-
 poralibus. Quā dicitur: Quā audiet: veni-
 te benedicti patris mei: percipite regnū quod
 vobis paratū est ab initio mūdi. Noli er-
 go piger esse flagellari: vt sis inter eos qui
 merent recipi. Ipsq̄ a deo ille amat iudici-
 um: et nō derelinquet sc̄tōs suos: quos fla-
 gellat ad tps. Et quā flagellat omnē filiū
 quē recipit: nec vnico peccat in quo deli-
 ctū nō inuenit. Quā dñs amat iudiciū: et
 nō derelinquet sanctos suos. Quia ergo
 nō derelinquet eos: forte hoc eis dabit quod
 hic amat: multos annos viuere: senescere.
 Nō attendis quod si senectutē optas venire:
 hāc optas: de quā cū venerit conq̄raris. Nō
 tibi ergo dicat aīa: vel mala vel infirma vel
 paruula: quod verū est: dñs amat iudiciū et
 nō derelinquet sc̄tōs suos. Reuera nō de-
 relinq̄t: vt tres pueros ī camino laudātes
 nō eos tetigit ignis. Nūquā sancti ei⁹ ma-
 chabei nō erāt: qui in ignib⁹ defecerūt car-

ne: nō fide: Sed hoc inq̄t maiorē questio-
 nem habet: quod cū fide illi nō defecerūt: ille
 illos dereliquerit. Audi quod sequit. **In
 eternū p̄seruabunt:** Tu paucos an-
 nos eis optabas: quos eis si daret dñs: non
 dereliqueret sc̄tōs suos. Elisibiliter nō de-
 reliquit tres pueros: occulte nō dereliquit
 machabeos. Illis enī dedit vitā t̄palem
 ad p̄fundēdos infideles: illos autē occulte
 coronauit ad iudicādā impietate p̄secuto-
 ris. Nec illos tñ: nec illos dereliquit: quod nō
 derelinquet sanctos suos. Et nihil magnū
 acceperunt tres pueri: si nō in eternum cō-
 seruarentur. In eternum conseruabuntur.
**Iniusti autē punientur: et semen
 impioz peribit.** Quō semē illius in be-
 nedictōe erit: sic semen impioz p̄ibit: Se-
 men enī impioz opa impioz. Nā inueni-
 m⁹ rursus filiū impij florē in seclō: et aliq̄
 fieri iustū: et florere in xp̄o. Unde ergo quō
 accipias: vt tectū aperias: et ad xp̄m pue-
 nias. Noli carnaliter: nā decipis: sed se-
 mē impioz oīa opa impioz p̄ibit: fructū nō
 habebit: Ad tps enī aliquid valēt: postea
 q̄rent et nō inueniēt quod opati sūt. Nā p̄dētūz
 quod opa sūt vox erit illa: Quid nob̄ p̄fuit
 supbia: aut quid diuitiaz iactatio cōtulit
 nobis: Transierūt omnia illa tāq̄ ymbra.
**Ergo semen impioz p̄ibit. Iusti he-
 reditate possidebūt terras.** Rursus
 auaricia nō surrepat: nec tibi aliquā villā
 magnā pmittat: nec quod hic iuberis cōtem-
 nere: ibi speres. Terra est quedā illa viuō-
 rū: regnū sanctoz. Unde dicit: Spes mea
 es tu: portio mea in terra viuoz. Nam et si
 vita tua illa est: intellige qualē terrā acce-
 pturus sis. Illa est terra viuentiū: hec est
 autē terra morientiū: receptura mortuos
 quos nutriuit viuos. Qualis ergo illa ter-
 ra: talis et ip̄a vita. Si eterna vita: eterna
 fra. Et quō eterna terra: **Et inhabita-
 bunt in sc̄m sc̄li sup eā.** Alia ḡ terra erit
 vbi inhabitabim⁹ in seculū seculi. Nam de
 ista dictum est: Celum et terra transibunt.
**Os iusti meditabitur sapienti-
 am.** Ecce est ille panis: videte quō libenter
 manducet iustus iste: quomodo verset in
 ore suo sapientia. **Et lingua eius lo-
 quetur iudicium.** Lex dei eius ī
 corde ipsius: Ne forte putares cum in
 ore habere quod in corde nō habet: ne for-
 te cōputares eū cū illis de quib⁹ dictū est:
 Popul⁹ hic labijs me honorat: cor autē
 eoz longe ē a me: Et lingua eius loquetur iu-

Alia lra. t quia.

Alia lra. t autē heredita bunt.

dicū: lex dei ei⁹ in corde ipsi⁹. Et quid illi
p̄dest: Et nō supplantabunt gres-
sus eius. Liberat a laqueo verbū dei in
corde: liberat a via praua verbum dei in
corde: liberat a lapsu v̄bū dei in corde. Te
cū ē cui⁹ verbū a te nō recedit. Corde autē
qd̄ mali patit̄ quē custodit deus: Custodē
ponis in vinea: et cōtra fures securus es: et
pōt dormire custos ille: et ipse cadere: et fu-
rē admittere. Nō autē dormit neq; dormi-
tabit qui custodit israel. Lex dei eius ī cor-
de ipsius: et nō supplantabunt gressus ei⁹.
Tuat ergo secur⁹: et inter malos viuat se-
curus: et inter impios viuat secur⁹. Quid
enim iusto mali pōt impius facere: Ecce
vide quid seq̄t. **Cōsiderat peccator
iustū: et querit mortificare eū.** Bicit
enī qd̄ in libro sapientie dicere p̄dictū est:
Grauis ē nobis etiā ad videndū: qm̄ dis-
similis est alijs vita ipsi⁹. Querit ergo mor-
tificare: quē dñs custodit: qui cū illo habi-
tat: qui d̄ ore ipsi⁹: qui d̄ corde nō recedit.
Dimittit eū: Ubi est qd̄ supius dictū est: et
nō relinquet sc̄tōs suos: Ergo considerat
peccator iustus et querit mortificare eum.

**Dñs autē nō derelinquet eum in
manib⁹ eius:** Quare ergo dereliquit mar-
tyres in manib⁹ impiorū: Quare fecerūt il-
lis quecūq; voluerūt: Alios gladio p̄cus-
serunt: alios crucifixerūt: alios bestijs tra-
diderūt: alios ignibus cremauerūt: alios ī
catena ducentes: tabe diuturna p̄fecerūt.
Certe nō derelinquet dñs sc̄tōs suos: Bo-
minus autē nō derelinquet eū in manibus
eius. **Postremo ipm̄ filiū suū:** quare dimi-
sit in manib⁹ uideorū: Et hic tectū aperit: si
vis omni interiore mēbro cōstringi: pueni
ad dñm: audi quid dicat alia sc̄ptura: do-
minū p̄uidēs passurū ab impijs. Quid
ait: Terra tradita est ī manib⁹ impij: Quid
est terra tradita est in manus impij: Caro
tradita est in man⁹ p̄sequentū. Nō ibi autē
dimisit iustū suū deus: de carne capta edu-
cit aiām inuictā. **Dimitteret deus iustum
suū in manib⁹ impij:** si illū fecisset p̄sentire
impio. **Cōtra qd̄ malū orat ī alio psalmo
et dic:** Ne tradas me dñe a desiderio meo
p̄tōri. **Op⁹ est vt a desiderio tuo nō tra-
daris peccatori:** ne cū desideras vitā pre-
sentem: irruas in illā: et p̄das eternā. **A q̄
desiderio nō debet tradi peccatori.** Ab il-
lo de quo itē dicit: Et diē hoīs nō occupi-
ui: tu scis. **Qui em̄ desiderat et cōcupiscit
diē hoīs:** qm̄ illi mutat⁹ fuerit aduersarius:

qd̄ tollat illi diē humanū: qz occidit eū: et
p̄dit hāc vitā: q̄ nō sperat aliā vitā deficit:
et p̄sentit inimico. **Qui autē audit dñm di-
cētē: Noli timere eos q̄ corp⁹ occidūt:** ani-
mā autē nō possūt occide: et si tradat terra ī
man⁹ impij: capta terra sp̄s euadit: sp̄ri-
ritu euadēte et terra resarget. Spiritus mu-
tabit ad dñm: terra mutabit in celū. Non
enī aliqd̄ de ip̄a terra perit q̄ ad tps̄ tradit
ī man⁹ impij: Capilli capit⁹ vestri nūerati
sūt. Ergo securitas: sed si int⁹ sit deus. Si
autē expellat diabol⁹: admittit deus. **Dñs
autē nō derelinquet eū in manib⁹ ei⁹.** **Nec
damnabit eū cuz iudicabitur illi.**
Habēt aliqua exēplaria: Et cuz iudicabit
eū: iudicabit illi. Illi autē dictū est: cū iudi-
ciū sit de illo. **Possum⁹ em̄ sic loqui vt di-
cam⁹ hoī:** Iudica mihi: id est audi cāz me-
am. Cū ergo ceperit audire cām iusti sui
deus: qm̄ optet oēs exhiberi añ tribunal
christi et stare: vt illic recipiat vnusq; que
p̄ corp⁹ gessit: siue bonū: siue malum: Qñ
ergo ventū fuerit ad illud iudiciū: nō eum
dānabit: et si ad tps̄ videat dānari ab hoīe
Et si dixit sn̄iam p̄cōsul in Ciprianū: alia
est illa terrena: aliud tribunal celoz. Ab ī-
feriore accepit sn̄iam: a superiore coronam.
Nec dānabit eū cū iudicabit illi. Sed qñ
erit: **Noli mō putare: tps̄ laboris est: tps̄
seminis est: tps̄ frigoris est.** Et si iter vētos
et si inf̄ pluuias: semina: noli eē piger. **Estas
veniet que te letificet: in qua te gaude-
as seminasse.** **Quid ḡ facio modo?** **Ex-
pecta dñm:** Et cum expecto quid ago?
Et custodi⁹ vias eius: Et si custodiero
quid accipio: **Et exaltabit te vt here-
ditate⁹ possideas terrā.** Quā terrā?
Iterū ne aliqua villa occurrat aīo: illa de
qua dicitur: **Venite benedicti patr⁹ mei:
p̄cipite regnū: qd̄ vob̄ patum est ab initio
mūdi.** Quid d̄ illis q̄ nos angustiauerūt:
inf̄ q̄s genuim⁹: qz scādala tolerauim⁹: p̄
quib⁹ seuiētib⁹ frustra orauim⁹: qd̄ de illis
erit: **Seq̄t.** **Cū pereūt p̄tōres vide-
bis.** Et cū de p̄rio videbis: tu eris ad de-
xterā: illi ad sinistrā. **Hoc at̄ ad fidei oculos
p̄tinet.** Quos fidei oculos qui nō habent
delectāt felicitatē impiorū: et putant se sine
causa esse iustos: quia vidēt hic florere im-
pios. **Qui autē habet oculum illum fidei
quid dicit?** **Vidi impiū superalta-
ri: et eleuari super cedros libani.**
**Et puta qz superexaltat⁹ est: vuta or̄ eleua-
tus est:** Quid sequitur? **Et trāsui et**

Alia lra.
† viam.

Alia lra.
† capias.

Alia lra.
† perierint.

Alia lra.
† superexaltatū
elauatum.

ecce non erat: et quesivi eum et non est inuentus locus eius. Quare non erat: et non est inuentus locus eius? Quia transisti. Si adhuc carnaliter cogitas: et ista frena felicitas vera felicitas tibi videtur: non dum transisti. Aut equalis illi es: aut infra es. Profice et transi: et cum proficiedo transieris: attedis eum fide. Tu des nouissima ipsi: et dices tibi: ecce non est iste qui sic tumuerat: quod si transires iuxta fumum. Nam et hoc dictum est in isto psalmo supra: Deficientes velut fumus deficiet. Erigit in altum fumus: et in globum tumidum progreditur: quanto magis attollitur: tanto amplius intumescit. Sed cum transieris attende post te. post te enim fumus: si est ante te deus. Noli posteriora ex desiderio attendere: sic attendit vxor Loth: et remansit in via: sed respice ex despectu: et videbis impiu nusquam esse: et queres locum eius. Quis est locus eius? Quod habet potentate: habet diuitias: habet quedam ordine suum in rebus humanis: ut multa ei obsequantur: ut iubeat et audiat. Iste locus non erit: sed transi: ut tu possis dicere: transiui: et ecce non erat. Quid est transiui? Profeci: pueni ad spiritualia: intraui in sanctuarium dei: ut intenderem in nouissima. Et ecce non erat: et quesivi eum: et non est inuentus locus eius. Custodi innocentiam: Tene quomodo cum auarus es: facellum tenebas. Quod tenebas facellum: ne tibi extorqueat a fure: sic custodi innocentiam: ne tibi extorqueat a diabolo. Sit illa certum patrimonium tuum: de quo sunt diuites et pauperes. Custodi innocentiam. Quid tibi prodest lucrum auri: et danum innocentie? Custodi innocentiam. Et vide directionem. Habeto oculos directos: ut videas directionem: non prauos quibus malos vides et distortos: ut distortus tibi: et prauus videatur deus: quia fauet impijs: et persequitur fideles. Non vides quibus tortum videas: corriges oculos tuos: et vide directionem. Quam directionem? Noli ad peccata attendere. Et quod videbis? Quia sunt reliquie homini pacifico: Quid est sunt reliquie? Cum mortuus fueris: non eris mortuus: hoc est sunt reliquie. Erit illi aliquid et post hanc vitam: hoc est illud semine quod in benedictione erit. Tu dicit dominus: Qui credit in me inquit licet moriatur: viuere. Quia sunt reliquie homini pacifico. Iniusti autem disperunt in idipsum: Quid est in idipsum? In sempiternum: vel omnes simul in vnum. Reliquie impiorum iteribunt: Sunt autem reliquie homini pacifico. Ergo qui non sunt pacifici: impij sunt. Beati enim pacifici: quia ipsi filij dei vocabuntur. Salus autem iustorum a deo

mino: et protector eorum est in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dominus et eruet eos: et erimet eos a peccatoribus. Tolerent ergo modo peccatores iusti: tolerent frumenta zizania: toleret triticum paleam: quia veniet tempus separationis: et erimet semine bonum: ab eo quod igni consumetur. Illud in horreum mitte. illud autem in eternam consumptionem: quia ideo simul fuerunt: primo iustus et iniustus: ut ille supplantaret: ille probaret: postea autem ille danaret ille coronaret. Deo gratias fratres: reddidimus debitum in nomine christi: sed nos caritas debitorum semper tenet. Illa enim vna est: quae et si quotidie reddis semper debet. Multa diximus aduersus donatistas: multa vobis recitauimus: multas chartas: multa per canonem scripturarum illis cogentibus. Nam et si reprehenderent nos hec quae vobis talia legimus: nos reprehendamus cum vos instruamus. Possumus enim eis et in hac parte sic respondere: factus sum insipiens: vos me coegistis. Tamen fratres animi omnia custodite hereditatem nostram: de qua securi sumus: in testamento patris nostri esse: non in aliqua charta friuola alicuius hominis: sed in testamento patris nostri: inde securi sumus: quia qui fecit testamentum viuere in seculum. Qui fecit testamentum heredi suo: ipse iudicabit de testamento suo. In rebus humanis alius est testator: alius iudex: sed tamen qui tenet testamentum: vincet apud iudicem alterius: non apud alterum iudicem mortuum. Quia ergo securi est nostra victoria: cum ille iudicabit: qui testatus est. Et si enim mortuus est christus ad tempus: sed iam viuere in eternum. Loquamur ergo aduersus nos quicquid voluit: nos diligamus illos: et nolentes. Nouimus enim fratres: nouimus linguas eorum. Propter quod eis non irascimur: patienter ferte nobiscum. Vident enim in causa se nihil habere: et linguas peruertunt in nos: et incipiunt de nobis dicere: mala multa que sciunt: multa que nesciunt: que sciunt: preterita nostra sunt. Fuimus enim aliqui sicut dicit apostolus: stulti et increduli: et ad omne opus bonum reprobi: in errore peruerso desipientes: et insipientes fuimus: non negamus. Et quantum preteritum nostrum non negamus: tantum magis deum qui nobis ignouit laudamus. Quid ergo heretice: dimittis causas et is ad homines? Quid enim ego sum? Quid sum? Numquid catholica ego sum? Numquid hereditas christi diffusa per gentes ego sum? Sufficit mihi uti ea sum. Vituperas mala mea preterita: quid magnum facis? Seuerior sum

Alia lra.
† liberabit.
† eruet.

Alia lra.
† equitate.

Alia lra.
† diligebat fil.

ego in malo meo q̄ tu: qđ tu vitupasti: ego dānaui. Utinā velles imitari: vt error tu fieret aliqñ p̄terit⁹. Ista sūt mala p̄terita q̄ nouerūt: maxie ī ista ciuitate. Hic enī male vixim⁹ qđ ego p̄fitebor: z q̄ntuz gaudeo de gr̄a dei: tm̄ de meis p̄terit⁹ timeo. Quid dicā: Boleo. Bolerē si adhuc sic eēm. Sz qđ dicā: Gaudeo. Nec h̄ possum dicere. Utinā enī nūq̄ fuissem: qđqd tñ fui in nomine christi p̄teritū est. Quod aut̄ mō rephēdūt nō norūt. Sūt adhuc que in me rephēdāt: sed tā multū est ad illos vt h̄ no uerint. Adulta em̄ ago in cogitationibus meis: pugnās aduersus malas suggestiones meas: z habēs cōflictionē diuturnā: z ppe p̄tinuā vim cū tēptationib⁹ inimici subuertere me volētis. Nemo apud deum in infirmitate mea: z nouit quid pturit cor meū: ille q̄ nouit p̄tū meū. Adibi aut̄ minū est: vt a vobis dijudicer. aut ab hūano die: ait Ap̄ls: sed neqz ego meip̄m iudico. Adeli⁹ em̄ me ego noui q̄ illi: sed meli⁹ dē q̄ ego. Nō ergo vobis insultēt de nobis: nō. faciat x̄ps. Bicūt em̄: z q̄ sūt: z vñ sūt: malos hic illos nouim⁹: vbi baptizati sunt: Si nos bñ nouerūt: sciūt: qz z nauigauim⁹ aliqñ: sciūt qz z pegrinati sum⁹: sciūt qz alij iuimus z alij redim⁹. Nō hic baptizati sumus: sed vbi baptizati sum⁹: ecclia est nota vniuerso orbi terrarū: z mlti frēs nostri sūt: qui z nouerūt qz baptizati sum⁹: z nobi scum baptizati sūt. Facile est ergo hoc nosse: si qđ fratrū est inde sollicit⁹. Istis aut̄ satisfacturi sum⁹: z demonstraturi aliqd de testimonio ecclie: cui nō cōmunicāt. Aderito nō nos norūt trans mare baptizatos in christo: qz z trās mare nō hñt christū. Ille em̄ christū z trās mare habz: qui z trās mare cōmunionē vniuersę ecclie tenet. Quomodo pōt cognoscē vbi sim ego baptizatus: cū cōmunio ip̄i⁹ vix trāsit mare. Ele rūt amē frēs mei: qđ eis dicā: Suspiciamini qđ vultis de nobis. Si boni sum⁹ in ecclia christi: frumēta sum⁹: si mali sum⁹ in ecclia christi: palea sum⁹: tm̄ ab area non recedim⁹. Tu q̄ v̄to tēptatiōis foras volasti qđ es: Triticū nō tollet v̄tus ex area. Ex eo ergo vbi es: agnosco quid es: qui p̄ nos dicis tāta: Quicūqz qđ dicif̄ attēde: nō a q̄ dicif̄: sed pctōri inq̄t dic̄ dñs: vt qđ tu assumis testam̄tū meū p̄ os tuū: Bicāt ergo dñs peccatori. Forte est gen⁹ pctōz cui hoc recte dicat dñs: s̄ ī quolibet dicat h̄ dñs: ideo dicit: qz pctōri nō pdest qñ le

gem dei loq̄tur. Nūqđ z auditorib⁹ nō pdest: Utrūqz gen⁹ nos habem⁹ in ecclia: dñs dicēte: z bonoz z maloz. Boni enim cū p̄dicāt quid dicūt: Imitatores mei esto te: sicut z ego christi. Be nob qđ dicif̄: Sz forma estote fidelīū. Hoc nos esse elabora im⁹. Quid aut̄ sim⁹ ille nouerit: ad quē gemim⁹. Be malis tñ dictuz est aliud: Sup cathedrā moȳsi: sederūt scribe z pharisei: que dicūt facite: q̄ aut̄ faciūt facere nolite. Vides qz in cathedra moȳsi: cui successit cathedra christi: sedēt z mali: z tñ dicendo bona: nō obsūt auditorib⁹. Quare tu p̄p̄ malos ip̄am cathedrā dimisisti: Redi ad pacem: redi ad p̄cordiā: que te non offendit. Si bona loquor: z bona facio: imitare me. Si aut̄ nō facio qđ dico: habes p̄siliū dñi: que dico fac: Que aut̄ facio noli face re: tñ a cathedra catholica noli discedere. Ecce ī noīe x̄pi ituri sum⁹: z multa dicturi sunt. Quis finis: Lito p̄tēnite cām nr̄az. Nō illis dicatis: nisi frater ad rē respōde. Augustin⁹ ep̄s est ī ecclia catholica: sarcinam suā portat: rationē redditur⁹ est deo. In bonis eū noui: si malus est ipse nouit. Si bon⁹ est: nec sic spes mea est. Hoc ante oīa didici ī catholica: vt spes mea nō sit in hoīe. Aderito ergo vos hoīes rephēditis: qz spem vestraz in hoīem posuistis. Certe cū rephēderint nos: cōtēnite et vos. Nouim⁹ em̄ qualē locum habem⁹ in corde vestro: qz scim⁹ qualē locū habet̄ in corde nostro. Nolite p̄ nobis certare aduersus illos: quicquid de nobis dixerint: cito trāsite: ne laborantes causa defensionis nr̄e: dimittatis cām vestrā. Hoc enim agūt astute: nolentes z timentes vt de ipsa causa dicam⁹. Ingerūt nob q̄ nos auocēt vt cū intēdim⁹ purgare nos: sileamus ab ipsis cōuincendis. Nā p̄sus qui me dicit malū: dico z ego alia inuērabilia: cito aufer de medio: fini cām meā: de re age ecclesie. Lausam attēde: vbi sis vide. Veritas tibi vndelibet loquat̄: esuriens accipe: ne nūqz ad te pueniat panis: dñs semp qđ rephēdas in vasculo fastidiosus z calūniosus inquiris.

Explicit Tractatus de ps. XXXVI

Incipit Tractatus de ps. XXXVII

Prefatio.

Oportune ad id qđ cantauim⁹: iniquitātē meā ego pnūcio: z curaz gero p̄ pctō meo: respōdit hec mulier de lectione euāgelij. Iniquitates em̄ eius intuēs dñs.